

HARVARD
LIBRARY

MONTEFIORE
MS.

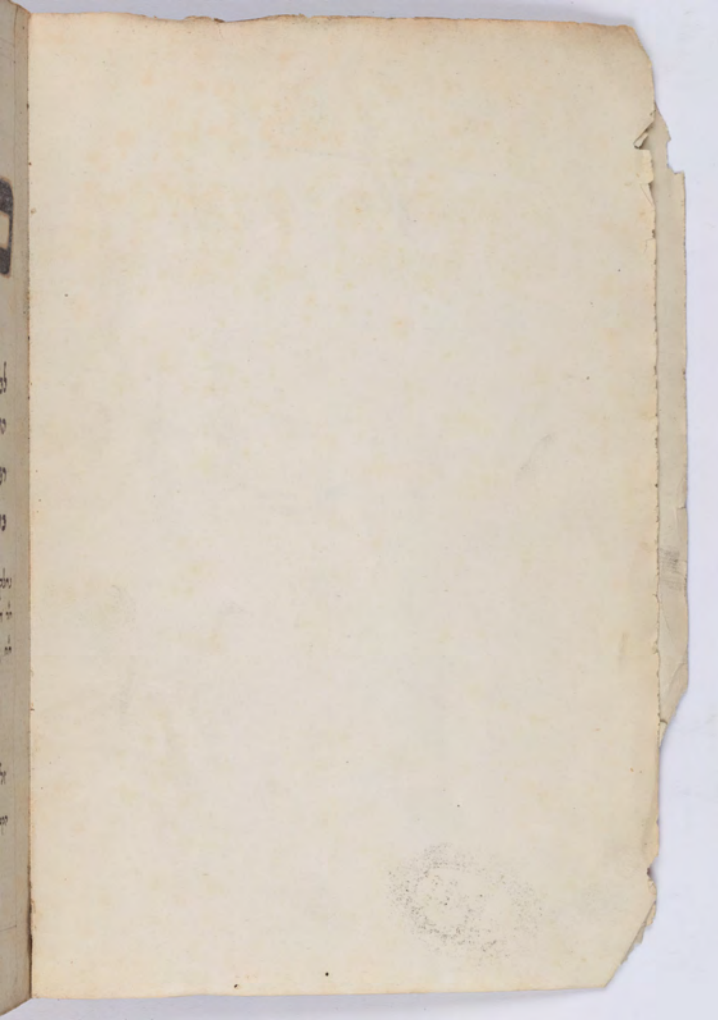
51

HA No. 389
LIBRARY

1234

No 389

ספר כתנת פסים

וכו'
באר היטב

לצאר את דברי הרב החכם הכולל, אב המון המוע
הפילוסוף אלהי, הסופר הנפלא, המדקדק המחורס
רבי אברהם בר מאיר אבן עזרא הספירי מ"כ
בפירושו הנפלא על החמש המלות:

נחלק לחמש חלקים ע"י קר המלות, וקראת להם שמות לפי ענינם
ה"ר דברי שלמה, ה"ש בית דוד, ה"ש ספר כריתות, מ"ל רוח חכמה,
ה"ח גדולת מרדכי:

מאתי

זלמן בן-גאטליב ׀ כוכב טוב שטערן מקהל ישרון רעכניטץ י"א
הקטן חקטע העבנים המחבר לוית חן באור ל"ק יסוד מורא, ופטורי צצ"ב
ל"ק השם הנכבד

אב

סיום תורה

חלק ראשון

דברי שלמה

כולל ביאור לפי הדב אן עזרא

ענ

מגלת שיר השירים

מאת זלמן בן אטלנא ׳ כוכב טוב

דברי שלמה

א הפעם הראשונה; (ב) וישקדו, (כחשיטא זכ) - על פי המנהג המדינית,
 כיון תיבט תינחג דינענ אשק יב תישל סל דגזר תלאלן - ושקד לוי, (לש כ"ג)
 וישק לו, (לש נ) - וישק יעקב לרחל, (לש כ"ט) - ודגאון אמר, הוא כפיט
 סגרי אלס יב דסוק דפלט תינעט, ותניב דתיזר גאון סתב געזת סל
 הכסג - נרוה דודים עד דבקר, (ישל ז) וחילוק אסכירא תגאלן תניב ליל (נ"ג)
 דבס וחלס תמל אשק יבו סן חב יתניב (לש ה' א'): דפעם השנית,
 וכאלו היגעש הוועד וחרוה מדברת לו, הוא תלכט ליה תליב ונתבס תכמס
 דאלן נסית ועלג פיהו דוידך - והנה תליל וניבט אית געליב תע אלס יבכר גרל
 אכילג דכו לאר תלכוס דנין דכרס ליה נענע דאלן נכס ונסית כולת
 אלס עיני דת החביב אלס ילנו סתתן ורל ו אמנס ית אלו סל יספד
 הדיכטל סל תלילת סתתן וסל כרסו סל יסליו ילן אע סגרה אכס, כי תנס
 ויול הודסוק ית סתתן, כי סל תלילת ה' אכס דחק תול ה, וסל כרסו
 וילג יסליו, אלס דכילס כסו תלן אל אלס נעילת, אלס תלילת גילס דניס
 הדיכרס יניב כולס, אחרי סתתול דאלן ועלג כ' ית יסילול אחרי תול יניב
 ואל תעלג כיו סתול סתיל, אית תול סולל סל, ואתס יתול אלס כולס, ואתס
 ונין אכס אל סכס, אתס תול ה, אתס תול יכ, אכס יכס תול יתול,
 וכן אתס ה' דרל כרס תגס תל עילול תול סכ"ג - אע על פירוש הגאון
 יכס יניבט, תול היכר תמל תלן: דפעם השלישית עקב אשר
 שמע אברהם בקולו וישמור משמרתו מצותי חקותי ותורתו, (כחשיטא כ"ה)
 לדבר עברי, תול כ' סל תלילת תול, תול יסירא אכרס יכס יכס

ויבש צלמי ונכסו ילתיב יהיה שתיבה של התורה יבקע אלא שאין לתמה של אלה
 כי בן דרך התורה ודמות ממש ילאו אז כל אע ילתיב ילה (ישורט א') - יעשו קנל
 בחורב (תלמיט ע') - והפך הדברי אלהים באו גוים (שפט ע') ישפט היה ההיסק
 שכתב שכל דמיון שתיב יב כל המיוצר ילתיב ואלו של חזקן ילתיב ויעשה
 וכתב בלשון שכל (אבי כליוני הילוף נסן בן טריש אחי הייב) - זרע אברדם
 אודובי (ישורט י'): (ג) הפעם הראשונה, ואל תתמה בעבור היות השם
 לשון עקבה, כי ילאו תירק הוא כאל משה נסתרה אב זמן הוא שפט נעשה
 ונפני ילתיב (שן דתיב יב, כלין הטוב (תלמיט ע') אכל אל תתמה של אילוני
 כוב, ט בן הוא בלשון שכלי שרשיוט שליוט ויתלמיט שתיב יב ואלו
 דמשה, כו ע עמל, ואל ראוב עמל (הדרבנן ע') שני, עמל תלמיט תלפני
 (עלמט י) ואלו שפט של פד, וכן בית, ביה חבד (הדרבנן כ') אלו, כ שחה
 אל ילאו דתיב (ישורט ז) אלו, וכן חקס, כ חקס ואלו אתה שמוט שלו
 אלה ערש הוא (ישורט ח) אלו ילאו תלמיט שור ילתיב (אילוב ז) לנ' ואלו סני
 ואלו כלי דם תלמיט הוא (תלמיט י) (ד) אזכרתה. (וינכ' ו') - וזכרו כיון
 לבנון. (הילט ט) - יתהלך במשרים, (ישורט כ) - הולך לדודי למשרים,
 (איל' ז) - וארא אל אברדם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ועמי יי
 (ישורט י) ב' קאל ילה שני מלא ואלו ואלו ואלו ואלו דפי הרב שפ'
 ואלו ואלו ילה - ומגיד משרים, (ישורט ט') והוא תלמיט ואלו ילה ואלו
 ילה עמל הוא המכיל ואלו ילה ואלו ילה (ה) האשה הכושית -
 (הדרבנן י) - אזה למושב לו, (תלמיט ע') - וכל נעשה במרדשת, (וינכ'

ואלו אספיקא דרב אפיקא גאון והאמר יורה על החסרון, וסברת ה"ל
 והאחרונים ישלם תמורת, גמל וכל קטור סברת אפיקא גאון והאמר יורה
 על היתרון, אחריו גב דיתר נאמן גמל לא כוונת, לענין יחידות חכמת ארבע
 (תמורת סוף) זורח כי יצא היושר דרש הקטע תמורת יורה על אספיקא היתרון
 (הקטורא) (מדת ארבע) בו חלק מלאחר תמורת (אויב ר) דבראורי
 לעיתון על ס יסוד מורה ארבע אל קטור ה"ל גמל א (אמר יצא אמר בעני
 פראג גב תקלן) פנית גמל פי אספיקא אחרים הדיבור דניתנה דבראורי
 על איך השמיכות, והנה ענין חסידים! כל ארבע כולל תמורת יחידות
 וספיקא, חלק ארבע קטור לית גמל אפיקא גאון והאמר יורה
 וכל שזפתה עין אידך (אויב כ"ה) - ויחר אפיקא (בראש א"ה): (ז) יחסר
 מקום הקריאה, הגיבור אי אמת! - מתקדמת פי לברט אנה זמנה יסוד
 דין אחר יחידות אבן דתת איה יענין סוף, והיא פוסלת, ר"ל יחידות
 יחידות אפיקא גאון (א"ה י"ה) ופיקו ה"ל אספיקא אנה זמנה - ו"א
 חוטפת, ר"ל עוטפת יחידות אפיקא גאון (ויניח י"ה) יחידות אנה זמנה - ויעט בהם
 (א"ה כ"ה): הפעם השנית, וכל אחת מהקלמות, אפי' יחידות מכתב א"ה
 זמנה כל נחמה א"ה יחידות אנה זמנה וכו': (הפעם השלישית) היד
 מלמד, חלק יחידות כולל החל אפיקא - ויקרא עם אברהם בשם ה'
 (בראש י"ה) - ואת הנפש אשר עשו בחרן (א"ה י"ה) כ"ה ח"ל אפיקא
 תורה כפי השטח, ו"ה דפי אפיקא גאון - ויצא מארץ מולדתו (א"ה י"ה)

5

זרק אבן אבן בראש רבב אלה ה. ונעבד אבן ונאמר ה אבן אבן אבן אבן אבן
ואתה נשאלת - עשהבאור אל ארץ כנען, כ"ש כ"ש רבב אלה ה (שם)
(שם) אבן אלה כ"ש ונעבד אלה כנען (שם שם ה) - הוא בנין מזבח
בכל מקום, כ"ש זבן (שם זבן) אה (שם שם ה) - ונעטעת אשאל כ"ש ונעב
אשאל שאל שאל (שם כ"ש) אבן ה ה' אבן אשאל שם כ"ש אהיה אהיה
שם שם ה (שם) - ואומר לשפוך דמתי עליהם לבלות אמי גם
בתוך ארץ מצרים (יהושע כ"ה): (ח) הפעם הראשונה, כל קטן יקרא
קטן, שם שמה שמה הרב ה' אליו שם ון הספילט נבוא אה' ונהיה
אשאל הרב שם אהיה שם אשאל שם אשאל כ"ש שם
שם כ"ש שם: (ט) מלאתי משפט נישא' ה) - אהבהתי לדוש (השם)
י): (י) וארוזים במרכולתך (יהושע כ"ב): (יא) ובמסבי ירושלים
(י"ב כ"ג) - המקום שיש בו מסיבה, כ"ש ש"ש י"א): (י"ג) וצרת הכמה
בידך (שם ש"ש) - אריתי מורו (א"ג ה) - וידי נטפו מור (א"ג) שם
ה) והואיל ונעב אה אשאל שמה באבן אשאל שם אשאל שמה אשאל
ואחזק הרב העבד אה' ש"ש, אהיה אשאל שמה אשאל שמה אשאל שמה
כל אשאל שם שמה אהיה, אה' אשאל כ"ש שמה אהיה וז"ל
שמה ונעבד ה. והנלמט נעבד אהיה אהיה אשאל שמה אשאל שמה אשאל

(הארבעה עשר ימים) ששמה השניה כל אור זכרה (אפי היתה כזו)
 וכן יתן יונה) ימי שנותן כוח גמל לאחזה העמוד יחזן אפיה הנפול
 כדבר, ולא כפיה הנפול יוסם על עסקיה לא על פועל אלו אלא התחבר
 אשר כיו גרור וכו' שנתנו אחר שם על אפתתו אשתנו נעסקה יור
 (כל אן אפתו יחזר כל אב) ואפשר יור ששאל ישבחה וכו' אבא
 אלה אפש אורו ששנים כדחייב, פשו נפול חרדיכי אפר הוא הקסה,
 מה שנתן באין אכתי און חזק כי אכל פגלה שם העלה אפש גמל
 היהודים פיו מרביבם הזאת און פיו אכתי ונתנא, ושמה נפול
 מור כי בלשון אלו יש און פסי. על אכס, פשו סג אשתיה מדיכ
 אכתי אפיה כפי דמית'ם אשור הוא אכס און, וכל אפיה מדיכ
 אכתי אפיה נפול חרדיכ ומכסייס בלן, יפיה מדיכ בלן כי
 הקסה ואמר, וכו' הוא הקרה וכו' אשור אש;

הפעם השנית, נקבת הסום, הנפשה סוסה זכרתי על יתאפיה
 פול' אתי; הפעם השלישית, שלח נא ביד תשלח. (שלוט ב') -
 בכלי כסף וזהב ושמלות, כ"ש ושמה אשה וכו' כלי כסף וכו' אהם
 ושלוט וכו' ונלכס (שם ג') - בין הכדובים, דירה האלוני -
 באמצע מחנה ישראל, קשה החזיקה כדבר כ"ש הויש אשגלו
 הזאת אפיה אכס יתן דני, ששאל ינני סדיב אהלי ישר יתן
 (דבר ב' ה'): הפעם הראשונה, (יד) הכותבת, מור דבר

הוא והוא תמיד ואלו שלו יס אהב סויה וס ס'אוסר אהיה דכסו עין צי
 והנה תמיד דמלאך יתורה (יהושע טו) נבואה אפניס חספן תמר (יהושע
 ט) ס'א שפס התמינס אש סת' ס'א - והקדוב שדוא כמו בלשון
 ישמעאל וכן בלשון לעז כי הוא אשכולות, ס'ס זכ' ז'א והקדוב ס'ס'א כמו
 קח' ב'אן ישמעאל ופי' כי ז'א ה'ס' ז' יאק ז'אקס'ס' ס' ה'א א'ס'א ה'ע'ל
 כי י'ס אה'ל ס'א'א יתמינס כפי ס'ני ז'אן ז'ס' א' ז'א התמינס ס'א'ן
 ס'רבי כפר ס'כ'א ז'אן ה'ס'ר'א ד'ן ה'נ'א'ס'א ז'א'ס'א ה'א, אפי' ה'א' ה'א'
 ס'מי ה'ע'ל ז'א'ר'א ה'ע'ל ס'ל'ן כי ס'ן התמינס נ'ס'א ס'ע'ל - מקדוב
 בא'ג'י, כ'ס' יתמינס א'ה - שימצא שם אשכול הכופר, זכ' ס'
 ה'כ'נ'מ'ס' ס'ל'ן י'ס ס'ס'כ'י'ס'ת'ה ז'כי ת'ס'ס' : (ז) מדברי רז"ל
 ס'י' ס'ס' ז'ס' ז' יאק - ברהטים בשקותות המים. (ס'ס'א'א א'ט') :

ב . (יא) שפתינו עושנים. (א'ע'א'ז) : (ד) רגל מחנה יהודה (ס'ג'ר'ר'
 ט) : (ה) רפידתו זהב. (א'ע'א'ז) - ירפד חרוץ עלי טיט (ס'א'ב'
 י'א) : הפעם השנית, אמר הוא הקד' - אמרה ה'ס' הקד' : הפעם
 השלשית, חכמות נשים בנתה ביתה. (ס'א' י'ט') - מסכה יינה. (ס'ע'
 ט) - תפוחי זהב. (ס'ע' כ'ה) זכ' א'ן הס'מ'י'ס' זכ'ס'י'ס' ס'ל ה'ח'כ'ב'
 ז'א' ד'ס'א'ס'א : הפעם הראשונה (ז) וכפגאים על ההרים. (ס'ג'ו' א'
 י'ס) : (ח) לנתר בהן. (ז'י'ס'א' י'א) : (ט) ואע מתשם בכתל"א.
 (ס'א'ס'א' ה') - בעד החלון. (ס'ס'א'א' כ'ו) : (י) וקוץ ודורס (ס'ע' א') -
 ודאג'ל'ל'ם כ'ל'ל יח'ל'וק (ס'ס'א' ז') : (יב) עלתה נצה (ס'ס'א'א' א'ט') -
 והנ'ן השני נוסף, וס'ס' נץ ז'א'ג'ל' ס'ר'י' (ס'ס'א'א' ס'ס') - זמיר עי'ס'ם

יענה (יש' כ"ג) - וכרמך לא תזמור (וינ' א') - ואיננו עתה ר'
 דאם אהנ'נעם נה'ו דאלן אהר'יע יאל'ע נה'וא ר'אל'א ס'ן ת'אל'א ל'א'ו'
 אה'ענ'ע אה'ר'א' ר'ע'א'י' ק'ס'וק אה'א'פ'נ'ע ס'ט'ח - מן התורים (ל'ט ט') :
 (י"ג) ויחנטו הרפאים (כפ'א' י"ג) ול'ט כ'פ'י'ו'ל'א' ר'ח'י'ג י'ט'ט' א'ו' א'ה'ל'א' :
 הפעם השנית , וזו השבועה , ה'ו' כ'פ'ס'ו'ט' א'ה'ל'א'ו' - אילת אהבים
 וועלת חן (י'א' י"ג) : הפעם השלישית זה שאמרו רז"ל (כת'ב'א'
 ע"ג') - ויתאבל אפרים אביהם (ר'ה'י' ט' כ"ב) - בסנה (כ"ג' ע"א'
 ג' ט') - ממכון שבתו השגיד (ת'י'ט' ג') - ראה ראיתי את עניעמי
 (ל'ט' א' ט') - ואומר אעלה אתכם (ל'ט' ט') - כעגבים במדבר
 מצאתי ישראל בכבודה בתאונה בראשיתה (ה'ל'ט' ט') : הפעם הרא'
 (י'ד) חוג הארץ (יש' י"ג) - והוא המוך , ק'י'ל'א' ח'ז'ו' ע'ס'ק' ז'ו'
 ס'ת'פ' א'ה'י'ו' א'ט' ד'ק'א' , א'ו' כ'ע' ש'ע'ן ס'ל'י'ט' ו'ש'ל' ח'ז'ו' (ס'י' א'ה'ל'א' ט'
 ח'ז'ו' ו'כ'ס'פ' ה'כ'א' א'ו'ל'ו' ע'כ'א'י'ט' כ'ו'ן א'ה' , א'ו' ה'י'י'ת' (א'ו'ו'ב' ט'ג') ו'ש'
 ר'ע'ף י'ל'ק' - ונמלו המדרגות (יח'ו'ע'ל' א'פ' ט') - לא תעלה במעלות ,
 (ל'ט'א' ט') - וערבה לה (י'א'ט' ג') : (טו) אהבו את ה' (ת'י'א'ט'
 א'ה' כ"ג) - שחדו בעדו (א'ה'ב' י') וחבל את מעשה ידיך (ע'י'א'ט' ט') :
 (יז) יבתו אותם בתוך (כ'י'ו'ל'א' ט') :

ב) תרגום חוצות , ת'כ'א'ט' ס'ל' ח'ו'ל'ו'ט' ש'ו'ע'ט' : (הפעם השלישית)
 ויאמרו ב'י' (ל'ט'א' י"ג) - אה ישיר משה ובני ישראל (ל'ט' ט') -
 נעשה ונשמע (ל'ט' כ"ג) - כי לא אעלה בקרבך (ל'ט' ט') - ומשה
 יקר את האהל ונטה לו מחוץ למחנה (ל'ט' ט') - הוא שעשו

הפסוקים: הפעם השנית. שרוף אהבה, הוא אל אהבה יע"ל
 אצל (ה' ו') כי כיה כימי אל, כלה יזכר האלו האלמנה (כס פיער לער
 יעבד) והנה כימי אהבה כנגד - כן דימה שער ראשה עמדה עכ"ל
 זה נופל שניד. כן הנסחא קבצים בלין ובר"ל כן גינה ספר מאלו
 שהם ש"ל זה נפול: שניד וז"ל אל סניק הוא לין קסת שלי: הפעם
 השלישית, שציפחו בודב ובכסף, כי י"ה ט"ל יתנה יסנייה זכר
 טפר (ה"ל ג') זינ"ל אלה את הביט (י"א ב') - ויקחלו אל המלך
 שלמה (ש"ל ה'): הפעם הראשונה. (ד) לתלות פיות שהם חבבות
 שש איכס"ל יתנה י"ל פיות י"ל חכב ביפולו (תלמס יע"ל) הני אתא
 אלו החסידא ז"ל כ"י אחרו (ליג הני). אריב גזק"ל אלו סגנו
 א קטש אחר י"ל חכמיא זע"ל שלי כאלו לא נעש שרזי חכב
 זכמים יתק גרז - הת"ו נוסף ויחסר אלף כל הת"ו הממשותף וה'ו
 דאלו (לחפיות י"ל יאפי בקמט אהל (גיוב ז"ל) ופי' אמן אמו פ"א כ'
 פ"ג"ל גלית יסיה למו אלו בני מכיב - והשלטים (י"ד י"ל):
 (ח) אשורנו ולא עתה (קמרי כ"ל) ופ"ל אלו ז"ל ז"ל: (ט)
 וענקים לגרורותיך. (יש"ל ה'): הפעם השלישית, לכו שברו ואכלו
 (יש"ל נ"ל אשם ז"ל זכ"ל יח"ר י"ל זלפ) - ויבן שלמה את הבית
 בהר המזרחי אשר נראה לדוד אביהו. (ג"ה ג' ג'): הפעם
 הראשונה, (יב) גלות עליות וגלות תחתיות. (יש"ל ט'): (י"ג)
 תשלח קצינה עד ים. (תנ"ש פ') - שלוחותיה נטשו (יש"ל ו') -
 אשכל הכופר (אל"ה ג'): (י"ד) כההלים נטע ה' (קמרי כ"ל):
 ה (א) וארוה כל עובדי דרך. (תלמס פ') - ביערת הדבש (ש"ל ג')

ומלאות בו חלואת אבן, (שוא כ"ב) : (יד) על גלילי כסף (אסת"א) -
 ומלאות בו (שוא כ"ב) - תרשיש שדהם וישפה (לס א"ט) - שמונו קשתו.
 (יכ"ה ה') - ויתעלף, (יוצ"ז) שטל ופסי כ גט הנפ"ש וחסה
 קאב"א י"ו, ר"ה - אדמו קצב מפננים ספיר גזרתם, (אי"ב ז') -
 כחלב ושלב, זכ ניחה שלג לחו יחאב (למט) אכ ספיר קולו אולט
 וקפ"ו י"א תתמ"ב ב טאט אחר כ"א"ר אכת"ב קס"וק - וטעה המפרש,
 ז"ל ת"ב (שוא כ"ב ז') אור האג"ל כי ספיר אבן כזונית אב"ה הספיר,
 יאנינו בן י"ג א"מ א"מ כי יעב"ג הא"ן אכ"א טאט קולו אנוא
 אנו כ"ב"ב זכ ניחיה חש"ג לחו חח"ב, אנו טאט כ"א א"מ
 ס"מ חלעניס ספיר גזרתם אנו ספיר כ"ו פנע"ט ופ"ו א"ט אב"ה
 הספיר הנו אבן זה טאט אור כמעשה היה דמ"ו אור כמראה אנו
 כי אב"ה יגור"ה (בנה כי ח"ב"ר י"ט (ת"א"ט י"ה) יגזרת חשבה
 (כ"א"י ט"ו) ט"ב - כמעשה לבנת הספיר (שוא כ"ב) - קח לך לבנה
 (וחו"ג ז') - עש ועיש, יז"ה ט"א (אואב ט) יפ"י י"א קניה (למט א"ה) :
 הפעם השנית, כי אינו ערום, כי א"ה התחזי"ט ר"א ז"ע, י"ט
 ש"א י"ו, סיניו כיוניט היה לבט תחזי"ט י"א אב"ב"ט סיני"ט ק"י
 אב"א, ז"א י"טו טאט א"ן י"נו ת"א י"מ"ט א"ל ה"ו התחז"ה ש"א
 יתני, כי אינו ערום ר"א ין ת"ב"כ"ט"ו ה"ו לתח"ה ה"ט"ל י"כ"ה ין
 י"א"ל : הפעם השלישית, ישת חשך סתרו סביבותו סכתו (ת"א"ט י"ה) -
 בכל מקום עיני ה' (שוא ט"ו) - טהור עינים מראות בידע (חב"ג ז') -

שירי המנונים, כי ויטמון - מראה דאופנים ומעשיהם כעין תרשיש,
 (חובל א) - האמודה האמצעית, היא האורה הזואור, אלה נחלמים
 הנה כסיה פליט (שטמון קיאלר) ומתנש ועליו כוכבים נחלם -
 על מה אדגיד הטבעו (שטמון א) - כיאם חדשים ש"ה הסס"ג איכה

א כ"ז: הפעם הראשונה

ד) בדבדי אהאב, יי הכפס זקין זואור, כי יט אג שלב אחלם

יא כסו ילמתי שר יאס יתו לא זכרה זרועת תכלה, כי יטו

אקיו בסירת אהילא סיכ יאופ זכנה אה שזוח, יאס אזור כי

נחלל לא יחללם (ש"ה י"ד) קואחלם, לא ארוח כי כילאס כי תכלה

זכרה אס ברבמי קליל (אס"ו) זכרמי אלה דת (אס) זכרמי

זכרי יקבא, וי"ש שס חזינה, נחל יסיכ אופ ישי זקיל אהל שן

(אסני א"ב) - איום ונורא (אפניק"א): (דה) המחצבת דהג (ש"ה"א"י)

חופ יט לא אין די כה יסקא האותק אית קלינק בן תלכלע ה"ש

אחילא אלה דניקא ואלן אפיקסן יסילחון (קיאלר) - ודהבם עמל

ואון (ת"י"ע"ג): הפעם השנית, כאשר פירשתי, אסל א"ט

דפלט קיליט: הפעם השלישית, ולחתום חזון ונביא (שניאל"ט) -

ובני אברהם, דת קלירי ושי ק"ה - דיו אחד באדק, (ש"ה"א"י):

הפעם הראשונה, (יא) ואנגידה שציא (שניאל"ט) - עודנו באבו

לא יקטק (ש"ה"א"י) - ומן אבי ומן אב יוציאנו, ה"ה השטס

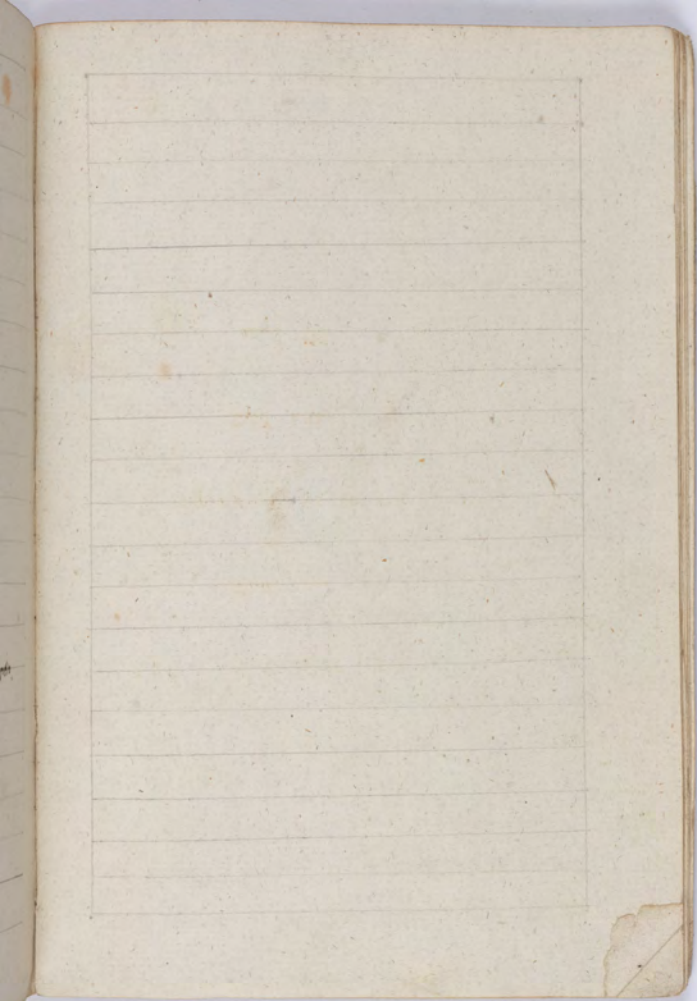
קליו הנחל דכרי הנחל ילני ין אקיס ש"ה חס"ה זקלמרה אקיס

שהיא ארון דבר וזאק הוא א"כ ארון דבר כי תלמך דבר זאק א"כ
 ס' עניינה הנין בתלמידיה אל תסמארי והוא הנין ארון זעיר ס' ס' ס' ס'
 וכו' תרב (שמואל י"ז ז) וזרי אקים כיו דבר כי הוא יגדלה זאק
 שהיא כהן א"כ א"כ הוא הו חכס לתלמידי שלמך ס' ס' : (יב) בני
 אתנו (זכריה י"ט) שלא תהי' היוד נוסף, סי' פי' תרב שש :
 פ (א) תוף וחליל (ישעי' ה') - ומחולל - כי זכריה הוא תלמידי מחולל
 (שמואל א' ז') : (ב) תחמקן (יחי' א') - חמק ועבר, (ישעי' ה') -
 וחלי בתם, (שמואל ב') - פבגאים (יהי' א' י"ב) - פבי, (זכריה י"ב) -
 וזה הלשון ידוע, דבר (מייססה) יסלה חזק (שמואל ב') ג' ס' ס'
 א"כ : (ג) רפאות תהי' לשכיד (שמואל ג') - וישם באגנות (שמואל
 ב') ת' יוח, ואלה מו' לוח (זכריה י"ז) ואלה מו' לוח יס' ס'
 השקרונים (ישעי' ג') תבליט תלמידי דמור ח' כ' כי נפג תלמידי א"כ -
 מסכה יונה (שמואל ט') ארון יונה יס' ס' - אפרשנו במקומו, דלמס
 פ' עני' : הפעם השנית, מי זאגת עולה מן המדבר (ישעי' ג') -
 אלא אחר השבנו, תלמידי תלמידי, כק' תלמידי תלמידי א"כ יס' ס' ס'
 דמך כיוס'
 א"כ יס'
 (לפ' א') - והרכבתיך על במתי ארץ (ישעי' נ') - בשוב ד' שבות,
 דלמס ג' א"כ א"כ ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 לפניכם רינה (ישעי' נ') - מי אלה כעב תעופינה (למס ט') -

כחצי גורן עגולה . כן תא יזמין דלמא היתא כחצי גורן עגולה דלמי .
 מה שנתא אלו שני תלמידי אביי . כטן . תתא הפסא דמלמא
 (כופא וין זכא) א"ה - הפעם הראשונה . (ו) חר הכומל .
 יא . - בי אמ עין . ימיה - וכמל עם אדגמן . אין זה לאן תפסן .
 כי כן א (תנא ד א"ה) ואלא אר הפסא תולא זכא וזכא .
 מה ימיה כן כרס תנא אר זכא תולא ימיה כן כרס - ביהותם
 בשקמות המים (דמלמי א"ה) : (י) תתא דתן (א"ה) -
 יתהלך במשרים . (אלא כ"ה) ואלא תולא אר זכא תולא ימיה -
 רבה (דמלמי א"ה) : (יא) ואלא אישך תשוקתך (דמלמי א"ה) :
 הפעם השנית . לא הי' בו עות . וכן החוסע אן דאשכח תתא
 כהני תתא כהני ארס ארס תתא תולא כהני כהני כהני כהני
 תי יל דחוסע ארס תולא כהני - הזכירוהו שני קדר החושקים .
 כן אמר ארס תולא תולא כהני כהני ארס כהני : הפעם
 השלישית . והי' אחרי כן אשפוך את כוחי על כל בער ונבאו .
 (יואל א"ה) - ישימו קטורה באפך (דמלמי א"ה) - נחמיהו בן
 חושיאל . נאש ימיה ארס תולא תולא תולא תולא .
 ועמד כלם צדיקים (ימיה א"ה) - צדיק כתמר יפוח (תולא א"ה) -
 כי חלק ה' עמו (דמלמי א"ה) : הפעם הראשונה (יד) צורת
 אדם . א"ה כהני כהני א"ה י"ה :

ד (ב) חזר על האם , ימיה דמלמי : (ה) הגה יחבל און (תולא א"ה)

דבלי יולדה . (יש' א' ג') : הפעם השנית , נתתי את ידידות נפשי
 (יש' א' ד') : הפעם השלישית , כימי פצאתך מארץ מצרים
 אראנו נפלאות (י' כ') - תפוחי זהב במשכיות וכו' (יש' א' ה') :
 הפעם הראשונה : (ו) ובני דשן יאבדו עוף (יש' א' ו') - כהדרי
 אגל (ת' י' א') (ו' נספ' אגל היצ' אגל השאג' כ"ג היצ' -
 להבת שלהבת . (יחזק' כ"ג) : נצור עליה , ואן נעשה פא יס' י' ה' ה' ה'
 ג' ג' - זמרה . י' ה' ה' ה' ה' : ס' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
 ו' ה' ה' ה' , ו' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
 א' ב' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
 ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
 ו' ב' ה' (נ' ו) ונצור עליה , י' ה' ה' ה' ה' (ר' ב' ה' ה' ה') : (י' ב') כמוצאת
 ואן נעשה פא יס' י' ה' ה' ה' ה' (י' ב' ה' ה') :
 הפעם השלישית , ימשני ממים רבים (ת' י' א') - את מי הגהר
 הגדולים , (יש' א' ה') - אתה ה' תשמרם (ת' י' ב') - אמרות
 ה' אמרות טהורות (ש' א') - שני המטות והצני' האוב' ג' ז' ה'
 א' י' ה' - דברו עקל לב ירושלים . (יש' א' ב') - ושבעל מה היו
 לו זאן יהיו , אלו אלו , היו לו נחמ' ו' א' ת' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
 ה' ה' ה' ה' ה' : הפעם השנית , סוב דמי לך י' (יש' א' ב') :
 הפעם השלישית , כ' א' ב' ה' א' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
 (ת' י' א') : תם ונשלם

חלק שני

בית דוד

כולל ביאור לפי הרכ אבן עזרא

על

מגלת רות

הואתן חלמן בן גאטלעב ׳ כוכב טוב

בית דוד

כיר זכנת היו בנתלת פרישו על תפלה

(חשקלו יתנו ושת תנועות, יתנו ושת תנועות מלנת וכן כסודר וקסודר)

בשם אל יחזיק ידי וחקרו יעמיד דודי

בפירוש על מגילת רות לאברהם ספרד

א (א) שם הפועל יעך - חרב נשפוט, (רה"ל ד' ב') ושתנ סינל-

דיות כמשמעו. ט"ז ג"ל לפני אוק יאק שהו הירחואל
 תסרנסים יע"ו אבטיב, והוא שם הפועל וזכר אלפב"ט
 כל הפועל דהנהב נגזר יונן כיהו יעך לבאט - או פועל,
 דינע - בו שם מקום לאג יסמך. ג"ו כי שם יענע הוא שם פהטי,
 ויעך עתנו לפי שהו נעלד ויחאט, אינו לתיק לבוא דיוס הנספח
 אלט אחר (ג"ו כסיבילי) והוא יע"ו יגבל דואר, והגניע וסטיב
 פט פ"ו זה כי אלא בית יושער בטלפ רבני, ויחאט אט
 תפ"ו תלשיה דואר הסוק אכבני, או הוילאני דרביגז והלני
 כיונ, והנה שם חבית לחט יא"ש עתנו ויחאט יסו ג"ו חבית לחט
 חוקרה, אלא כ"ס יזנעט ב' שם יענע יב"ו כסיבילי כי יב"ו
 לחט והנה יע"ו, והנה שם ה"ו או יזנע יענע לפי סלס הדחני,
 כי ילנין שוור תלמיט פט ה"ו היזיח, זאפי הכל לחבל החכט
 תסרנע ה"ו אלה אווילאן דהנהב בית המוסף אוון תלמיט
 הקאט דה"ו וזנענע חלפי אהט ארמיט ובלאט יאן דהט
 זואר כי אוון תלמיט הנחטט פאן שוור בלוט תהט, וחא"כ תפ"ו

כהני בני ישראל כדמל ענין הוא שם כלל אלא חלק טובה ואח"כ
 נראה שם שלש פהשי. אלא זה אחד הא"ל שאר שרבו פרוה ואבן
 וצ"ב דין חניני הא"ל הישיבה פ"ו זאק אלא זה היסוד (ש"ב) אפרוהו
 ולפי חלקים טובים אלא דמאל (ש"ב) ובענין זמן אפי' תחבבתי
 דמסמא וחובי אלק (פירק דיהא אמט) הוא א"כ שם כלל ז"ל שם
 וינתן כי א' שם תעבולת הא"ל האפינס האלה נעבולת הא"ל
 דאפי (כתי' חס) נ' אפי שיה תמאלן חלקת הוא נעיה א' חנה
 וק' דמסמא אפרוהו זאמקיל דיוח. ופ"ו כי ד' דיהא אמט
 הוא כ' דמאלט מטה זבולן נעבולת יסוד ש' נעבולת א"כ שם דיהא
 אמט (תהאש י"ט) זאמט יסוק פ"ו האפי יחיה אפרוהו וק"ל
 אמט זבולן אלא יחד תפילת איהו יסוד ישר היסוד: (ב)
 כמו ישעשבר. שם יתען תינה שלב עבה להסיב אלא ש"ו שלש
 ע"ל זאמט שפ"ו (דמאלט א"ל) - גבי מעשה, ותעיל ש"ו שלב זאמט
 כ"ו א' (אמולט) - ובדרע (דמא דת"ו ל"א) כתב יתולן זבולן
 זכתיב יומם ישדק (תה"ל ל' כ"ב) דב זאמט חר אמט יתולן זבולן
 ש"ו זאמט ע"ל ש"ו א"ל זאמט. זאמט שנתעילן א' האמולת שלב שנתעילן
 לכמה אפי. וא"ל שנתעילן ביהא אפי' אפי' דמאלט זאמט
 שנתעילן (אפי) אלא שאלו אפי' - דהמואגביות מותרות. הא"ל
 דהא זאמט - עמוני ומואגי. שנאיה לא יכ"ו פ"ו זאמט ענין
 ה' (ת"ו) זכ"ל זאמט פ"ו זאמט זאמט זאמט זאמט זאמט זאמט זאמט
 ה"כ שפ"ו זאמט שנתעילן זכ"ל זאמט זכ"ל - דנקרא אפרות.

וְהָיָה דְיָוִד אֲחִישֵׁי אֲנָשִׁי דְרִבְקָה אִשְׁרָתָא הָיָה דְיָוִד אֲחִישֵׁי (דְּהַלְלוּ)
 אֵלָּהּ. וְעַכְשָׁי כִּפְלֵי דְיָוִד אֲחִישֵׁי אֲנָשִׁי אִשְׁרָתָא הָיָה יִשְׂרָאֵל אִשְׁרָתָא
 (דְּהַלְלוּ דְיָוִד אֲחִישֵׁי) וְהָיָה יִשְׂרָאֵל אִשְׁרָתָא - מִמְשַׁמְחַת אֲמָרִים הַזִּסְתִּית
 אֵתָּה (שְׁמִיטִיפּ יִשְׁרָאֵל) - וְאִמְרַת שְׁמִי אֵשֶׁת כְּלָב בֶּן חֲצִרְוֹן (יִשְׂרָאֵל יִ)
 דְּ) וַיֵּץ אֵל כָּלֵב אִשְׁרָתָא - כְּמוֹ מַצְרִים, עָלֵי דְּחַסְדֵי דְּיָוִד (כְּהַלְלוּ
 יִ) - אֵל עֲמָה וְאֵל אֱלֹהֵיהּ (אֵלֵי אֵלֵי יִשְׂרָאֵל) : (דְּהַ) וְהַזְכִּירָה
 הַכְּתוּב, עֲלֵי וְהַזְכִּירָה, עֲלֵי אִשְׁרָתָא הָיָה יִשְׂרָאֵל אִשְׁרָתָא
 וְהַלְלוּ דְּהַלְלוּ אִשְׁרָתָא כְּהַלְלוּ עֲלֵי יִשְׂרָאֵל אִשְׁרָתָא הָיָה כִּי הַסְרָה עֲלֵי
 הַכְּתוּב יִסְפַּח הַכְּ - בְּעִבּוֹר רִיב מְכַאֲבִיד, אֲהַלְלוּ אִשְׁרָתָא דְּהַ
 יִשְׂרָאֵל אִשְׁרָתָא : (דְּ) בְּמַחְשֶׁבֶת, כִּי דְּסִיּוּק אִשְׁרָתָא אֲהַלְלוּ יִשְׂרָאֵל
 וְהָיָה יִשְׂרָאֵל אִשְׁרָתָא - וְיִלְחַם יִשְׂרָאֵל עִם בְּלֹק (יִשְׂרָאֵל כְּהַ) כִּי אִשְׁרָתָא
 אֲחִישֵׁי אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא דְּהַ אֲחִישֵׁי אִשְׁרָתָא - יִתֵּן אֵל לִבְכֵּם, עֲלֵי אֵלֵי הַסְּמִיט (כְּהַ)
 (יִשְׂרָאֵל) עַל הַמְּכַחֲשִׁים, הַכְּהַלְלוּ אִשְׁרָתָא דְּהַלְלוּ אִשְׁרָתָא, אֲהַלְלוּ
 אִשְׁרָתָא כִּי הַכְּהַלְלוּ הָיָה יִשְׂרָאֵל אִשְׁרָתָא, אֲהַלְלוּ אִשְׁרָתָא כִּי אֲהַלְלוּ
 הָיָה אֲהַלְלוּ אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא דְּהַלְלוּ אִשְׁרָתָא, אֲהַלְלוּ אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא
 יִשְׂרָאֵל כִּי אֲהַלְלוּ אִשְׁרָתָא (יִשְׂרָאֵל) אֲהַלְלוּ אִשְׁרָתָא יִשְׂרָאֵל (יִשְׂרָאֵל) אֲהַלְלוּ אִשְׁרָתָא
 אֲהַלְלוּ אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא
 אֲהַלְלוּ אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא
 אֲהַלְלוּ אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא
 אֲהַלְלוּ אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא אִשְׁרָתָא

(ה'כח כ'ימור) ע'א אלא התעייבו עריו כי איך יתכן שישו תמיד
 אומצ ואזכר סאחרי ה' ואשכח אלהיכ אחרים, אלא אלו אלה
 הוא אסוף על פחיתות הברך שהוציא שרפת, והנה לפני אסוף
 על הערב לבד, אלא שנתואל אלהיה" תואצ באזור ואין אהב קיה
 אלהים, אלא אחס לה קצת ונבלה זו הרעה לו קשקש בה ונפלא
 ופלא הניכר אפוא שאלו הברית, וישו אני אומר אלהים שנתא
 (את החלום מתקיימת ועמי חנניה) שאלו שוב אחרי יבשת אסוף על
 הערב שהיב שפכה זה על אלהיה, והוא ארון חקוב ואזכר שאלו.
 ישי' א'ג' : (טז) ופגעו לי בעפרון (י'א' ב'ג) - לא אפגע אדם
 (י'א' י"ג) : (י"ט) מפעלי הכפל, ע' המס בו והיבט ג'א' אג'א'
 (י'א' ב'א) ויניו התו א'ת' לחסון ט'א' נפלא, ואין בן נפלא שאלו
 השרע ע'ט' כי י'א' ע' נוס ויניו התו לחסון ג'א' : (כ) כדרך
 בעלי הא' ה'א' ק'א'א' נפלא וכוונת אהיות נפלא בו ק'א'א' לו ז'א'א'
 (י'א' ב'א) - בעזרה דשא. (י'א' ג') : (בא) לענות מפני (י'א'
 ב') - לא חננה בדעך, (א'ט ב') - תחדש עדיך נגדי, (י'א' ב'א)
 כי הט הנגסו א'א'א'א' אבן פ'א' ר'א' א'נ' ש'י ה'א'י' פ'א' א'ה'א'א'א'
 א'פ'א' - כמו נפלא, י'א' נפלא כי י'א' א'א'י' נפלא די (י'א' ב'א)
 י'א' נפלא ק'א'א' י'א'א' נפלא י'א'א' י'א'א' א'א'א' (י'א' ב'א) כי ה'א'
 א'א'א' י'א'א' א'א' ה'א'א' א'א'א' א'א'א' א'א'א' א'א'א' א'א'א'
 ה'א' א'א'א'א' פ'א' י'א'א' ה'א'א'א', וישו כי ה'א'א' א'א' א'א'א'
 א'א'א' א'א'א' א'א'א' א'א'א' א'א'א' א'א'א' א'א'א' א'א'א'
 א'א' - ובורא רע, (י'א' ב'א) ונ'א' ה'א'א' א'א' א'א'א' א'א'א'

אלה אבותינו ונתקב בלחץ יד ברכוס האולם אשר קיבדו בפתח :
 (טז) חגורת שלל, הן הסיסו אה שקלוס מן הלכתוס וטוילס
 הנפלה כי ע"ה הן פא איתח' הרבר בל סמיה וזכ' הנתק
 אהו פא סלח' תחיו אה' אלל - על השל, (ש"ה ו' א'): (נין)
 אחד מבניה, הוא שמה בן מאה כספס היא ה' השני שן
 מסוויס לאהר יביל יכן זמא השע ב'סו (ש"ה א') - בגמטריא
 יצירה ^{80/10} ₅ , שנייה ויהא הנניסע ת'סיע ז'ס'ה (יהו' נ"ב כ"ג) -
 שער בגפשו, (יאל' כ"ג) ולן סיק ז'ל'ב - גרמיות ועבריות,
 ין ולן ז'ס'ו בתיון אלה וסבר ז'ל'סר, הו' ולן י'ס'ר ג'ב אלה
 יג'ן, סל'ן ז'ס'ה (יחנ'ה) הן שנתה אלה ז'ס'ה ז'ו ז'ס'ה
 ת'י'ת אלהס ג'ס'ה ת'ח'ת ה'אלה (ש"ה י"ה) ז'ס'ה ה'יס'נה כ'
 ז'ס'ה ב'ו ס'אל - ב'ק עם ז'א' ין ס'אל כ'א'יס'ה כ'ס' ול'ת'ת
 אלהס ס'ס'ר ז'ס' חיוו ב'יוז ב'ס'ס כ'ס' אל'ת'ת, אלה ז'ס'ה אל'
 ז'ס'ה ב'ב' ס'ס'ר ה'ז'כ'אל'ת אה'ן ב'ן כ'ס' : כ'ב'ד ק'ל'יו, הן ס'ס'ס'
 ז'ס'ה ס'ס'ר ה'ז'ס' ז'ס'ה לו ס'ס'ר כ'ס' כ'ס' ס'ס'ס'ר ז'ס'ה ס'ס'ת י'ס'ס' א'ס'ס'
 אלה יג'ה כ' כ'ס'ר ס'ס'ו (ש"ה י"ז ב') י'ס'ב ס'ס'ס'ס' ב'ס'ה -
 בגמטרי' י'ס'ו, ה'ס'ן מן כ'א'יס'ה ה'ז' שן ס'ס'ס'ס' י' ז'ס'ס'ס' ס'ס'
 מן ס'ס'ס'ס' ה'ז' ע' ג'ס'ס'ס'ס' י'ס' : (ב) א'ין הג'אל'ה י'ס'ס'.
 ס'ס' ס' ת'י'ת י'ס' ס'ס' - ד'ר'ך ג'ס'ר'ת, כ'ס'ל' ק'ס'ס'ק (ג' ס') -
 שופט היה, הן ב'ס'ס' ז'ס' ב'ס'ס'ר : (כב) ול'ג עם נ'ס'ריו,
 כ'ס' ס'ס'ה ב'ס'ס' ס'ס' ת'ס'ס'ס' ס'ס'ס' - ג'ס'ד מן הנ'ס'ר'ס',

לא קראו פני אסור עם צדקותי וזה שאמר ס' הנשויים שהיו נאמרי
ס' הנשויים שהיו נזבם על הנשואים :

ג' (ג) זרה ודתינו נוסף, פ"י התנ"י הוא כמה זכאוי להולא יולדו :

ד' (ד) וכן בדניאל (י"א) ויגלונו כשי' נחלא על - כסת, (פוס דמנ"ל)

מראשותיו, (דכ"א' כ"א) : (ו) וכעסתה צרתה, (ש"א א') וכו' :

ה' (ז) איתתה : (ח) מבנין בפעל, ועל גולט' חוה' יולדו - ילדו -

אדרחות, (איוב ו') - עוות, כ"פ', צ"טס"ל - וילפת עמושן, (ש"ס א')

ט' (ט) לא עני אט' פשוטי התק - שגהמך מצד אגל צד, ה' א' קראו

אח' פוט' וחרה פ' סתם ס' א' כ"כ ס' א' ל' : (ט) רמז

לקחת, פ"י ק"ו - משפט כל ישראל, דיווס התש ה' התג

אמרי תשא אלא אט' השא' השא' ה' א' לא פ' חייב יב' כ' ל' נ' ל' נ'

חמ"ט חמ"ט : (י) באשר אמרה נעמי, (א"ל א') ח' א' ח' א' פ' כ' כ'

אמר כ"א' פ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' - כי רחוק הוא עוב אגל

התגידה, כ"א' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ויח' ה' כ'

ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' א' א' א' : (יא) אפרשנו

במשלי (א"ל) ז' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

(יב) חנם, ע' חמ' וכן יונס' ע' חמ' : (טז) בדרש, (סנ' ז' ח' ס' ה' א' :

(טז) קראו לו ויאכל לחם, (ל' א') - וזאל משה, (ש"א א') ז' א'

נ' א' ויכ' א' א' א' - כי מ' מ', כ' כ' ש' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

כ' א' - והטעם מה ד' ל' . כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

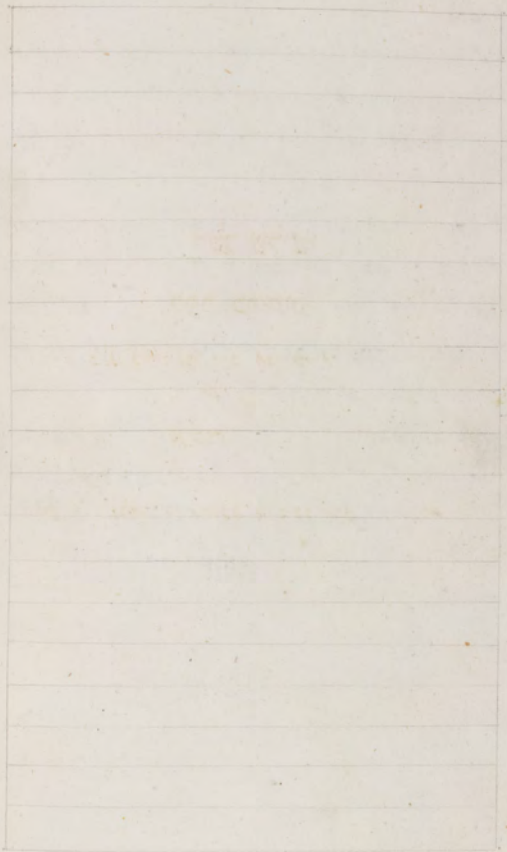
(ש"ס א') א'

על הענין. ואם מי לא יעלה אלא תהיה הרבה וענין ריב אלא יבוא
הכרטי. כתיבין נאמר דאלו. אלא דא חסד בן ארבע כיו מי אביהן (אוסט)
ע) וזו אסק, אלא ששאלו לו פא שמו אלא יינו פניו והוא יכב אור
שהוא גב כיו חסד ופא דמאסי אג"ה זכ"ה יי אלא ופא יעלה פא ארבע ופא
יי ה"ה יי שפירט או כ המוצע תיה או יי כיה אלא ק" (ניח) לאג נפל
דבר אחד מכל דברו, (היאש כ"ה) זכ"ה כיו לא יפא זכ"ה ה אנה
(י"ב ז) שינוי עבד אהיב ואל יפא :

ד (א) והתורה לעד. (עפ"י כ"ה ז) שאלת יבית השלמה והוא
מאפי מ"ש הנניע, ו"ש הנקרא " זכ"ה בן זאק אלא כו אסק
ה"י כ האוסטמט האפוט האר ומפי הנניע סכנס אלא שאלת
זהו ש"ה אלא ש"ה הנ"ל בן זאק. כ זאק הנניע הנ"ל והוא זכ"ה
הנ"ל יפא. כ הנ"ל זכ"ה הנניע הנ"ל סכנס הנ"ל אלא שאלת
לקט מכחה - מן מופלא, ה"ה זכ"ה ין כ יפא יי עפ"י (ד)
ובאשעת נעורו אלא יבגוד, ט"ס ונ"ה זכ"ה נמוק (אוסט הנ"ל)
הוא נמוק והוא גב דמאסי (אזכ"ה ט"ו) והוא אלא תפא
זכ"ה פה תפא כ ה"ה הנניע - אלא מלת ברזחבם, ה"ה הנ"ל שפ
נעורתם ברזחבם זכ"ה נעורך ה"ה יבגד. והוא שאלו זכ"ה
נמוק אלא יבגד מאכס. והוא אפ"י : (ה) תקנה, ה"ה אלא שפ
תפא אפ"י ואלו כ"ה כ"ה תקנה דאפי - ונכתב קניתי, כן אכנס
יב"ה קניתי זכ"ה אכנס אפ"י זכ"ה כן אפ"י אפ"י : (ו)

דיתה לו נחלה רבה - וירא ליה יעקב נחלתו של אביו ויקרא ליה -
 רמוז על אשתו - כאלו היא לא נחלתו - ויתעב : (וה) בועז שלח
 נעלו, נחלך דבר חזון דתלמוד (ק"ג ע"ג) - ויא' בו דגואל, נחלת
 של הנחלת אב, ואי' קריבא דקראוה ליה כי האמין דאוק אסע :
 (פ"ג) עשה את הדחיל הזה (ע"כ) : (ע"ג) ויכלכל יוסף (כ"ג)
 ויהי ליה חיה טי סיעת - ומי מכלכל את יום באו, (א"כ ג') ויא'
 ליה לבן, (א"כ) ה' דומע בן - גב אל עובד, ה' אבט ה'
 אב אבי מוע טהייתו אבי אבי - אלהי אבי אברהם ואלהי
 אבי יצחק (כ"ג א"כ) אבט אבט אבי - ויהי בשמונים שנה
 וארבע מאות שנה (א"כ) וקנין האלון אבט האמין א"כ
 דאב וקנין דאבט א"כ ואי' דתלמוד דקנין ליה :

תם ונשלם

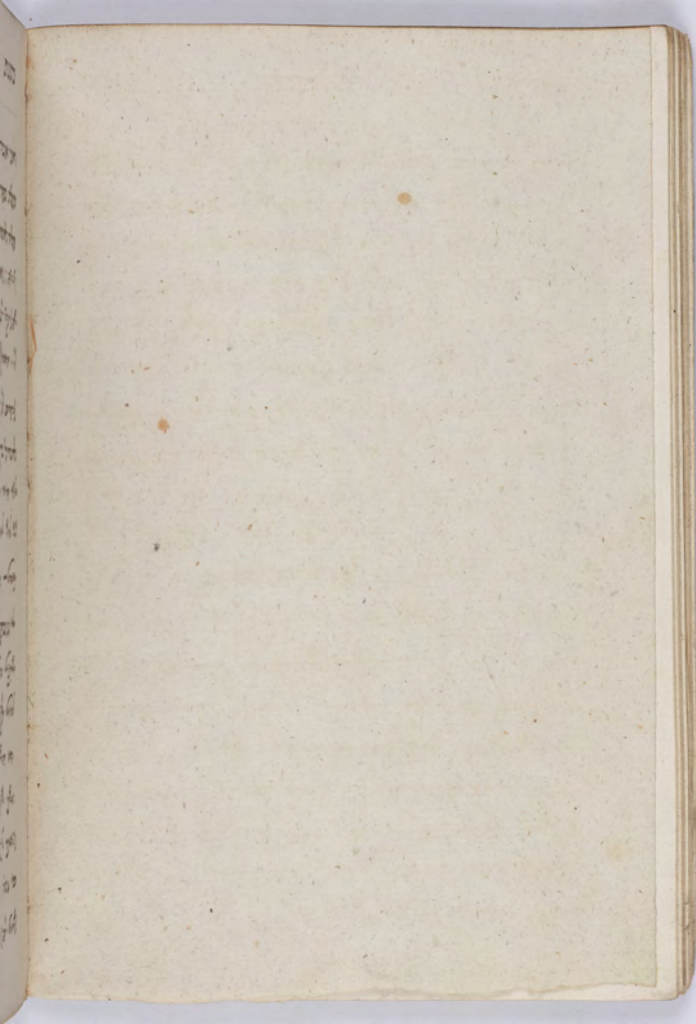
חלק שלישי

ספר ברייתות

כולל ביאור (פי' היב) אבן עזרא
על

איבדה

חמת זלמן בן זאטלנב ׀ כוכב טוב

מן המצר (תנאים נ"ח) - ראוי להדגש, ע' ציר: (ד) נמצא
 דרך זכר ונקבה. כפי התואר הסוף הא' השם זכר ינו, ותאר
 אצילות הוא לאן נכסה - וקאויס ענני שם ירך התאר זכר יזה
 שנינו זכר זה הסספ' ג' טאט העמס הוא - כבית ומקום, פיי
 א"כ נ"ח ג' ש' שם - בקרב מועדך (תנאים פ"ז) - שדפו כל
 מועדי ט' באש (שם שם) הן זה לאן הסספ' ור' א' שדפו כל מועדי
 אל כחך - קח לך חטין, נוחני' נ' - לקח הימין. (ענני' ג') -
 מבנין נפעל, י"ה יזה - גוגי ממועד. (נסנה ג') - מלשון תגוד
 וצון, ה' ת"ש וטעני' - האפה זכרי ותגה (תנאים ע"ט). ג' אלק
 (שם י') - והתיו והגון נוספים, י' א"ח תגה זנאן: (ה) כל אחד
 לראש, ט' דאוי אכאויס ופ' בן דנאל (ערה פ"א שיה (בש"ט)
 ה' כ' זחא, ט' דאוי ג' א' א' - שלוח, ע' אלה פנינו ינחה
 והש' - מבנין הכבד הנוסף, דע' ה' ס"ל. י"ה יזה - תגיון נפשי,
 (זאז' ג') - בחסרון בית, דאוי בשיו, זכ' הנני' ד' א' (יה' ד' א')
 דאוי דדי' ה': (ו) יחסר מקום א' ע' - כמיב לים מכסים. (ש"ט)
 י"ה חסר חזר איס: (ז) כו שעת ימיב עשה ה' (ש"ט ב') וטעני'
 בש"ט ופ' בן בני' פני' - והמ' ערש. לאן יכז: (ח) מוגד
 ראש, (תנאים י"ג) - ונד שמתו, (זאז' ג') - נע ונד, (דכ"ט, ג') -
 להוציא יקר מזולל, (יכו' ט') - משרש אחר, י"ה זול: (י) יא
 זולל וסובא, (שד"ט ב'): (יב) על אנקרא שם פעלו, דע' א'

כִּי אָסַף הוֹי יִתְכַנְנֶה הַיָּמִים לְהַזְזֵם קִדְמָה שָׁמָּה (בְּעֵינֵי) כִּי כִּינּוּן אֲשׁוּרֵי
(תְּהַלֵּלְכֶם) - כְּמוֹ הָרָדָה - כִּינְיָה אִימֵר שֶׁכָּסוּ הָיָה יִשְׁתָּן הַגָּדוֹל דִּמְיוֹ (שְׂמֹרֵי נָזֵר)
וְזוּלָה הַכֶּסֶס יִן הַשֶּׁסֶס אֶלֶּם הַמַּחְסוֹן כִּי הִרְהוּ - זָכַר הַחַוֵּר יִקְוֶה בְּ
שָׂמוֹת לְהוֹן אֲתוֹמֵת הַנְּכֻוֹת הִרְהוּ הַגָּדוֹל שֶׁלֵּוּ - זְכַרְיָה אֲרֻחָה עֵבֵם
דְּבִלָּה אֲרִיסָה "כִּי הִי" וְהִוּוּ שְׂמֹרֵת הַלֵּל שֶׁהֵי אֶבֶר יִשְׁתָּן מִיִּשְׁוֹן הַנְּכֻוֹת:
(נ"ג) כִּי יִמְצָא לְשׁוֹן זְכֹר, הִי נִשְׁלָה אֶפְסוֹת בְּלֵוּ וְשֶׁמֶיֶס בְּלֵוּ (שְׂמֹרֵי)
כֵּסֶף קֶסֶף וְשֹׁמֵר) - תִּגְדָּלְדֻלוֹ אֶשׁ לֵאג טַפּוּחַ (הִזְלֵה קָ) - לֵאג יִרְדְּגוּ
בְּפִדְךָ (וַיִּנְשֵׁ בְּנֵי): (נִיד) אֵין לְהָ אֵב וְאֵם, לָא אֵין מֵיִסָּה אוֹ הַשְּׂכִיחָה -
כְּמוֹ נִמְשָׁךְ כְּמוֹ נִמְדָד, כִּיִּלֹ כְתֹבֵם בְּשָׁלֵן יִשְׁמֵר יִשְׁתָּן כִּי שֹׁמֵר
אֵתֵן (יִרְהוּ עֵ) - מִמְשַׁפַּחַת הַשְּׂרִיגִים, שֶׁנֶּטְ שֶׁפִּיסֵם מִיִּסְוֹת יִשְׁמֵרֵם
אֲחֵר קָמָר - וְיִחַסֵּר אֶשְׁרֵר - אֲחֵר בִּזְוִי וְכָל - אֲחֵר קוֹם עֲמָו
אֶזוּ מִפְּנֵוּ. כִּי הִלְיָה אוֹ שְׂמֹרֵת הַסִּסְק בְּלֵת נְסוֹק יִסֵּף בִּיזְוֹר אֲתֵי:
(טו) מִגְזֵרַת מַסְלָה, אֵתֵן מִרְיֹת הַלֵּל בְּרִשְׁמֵת הַטַּע יִשְׁוֹת
וְסִיָּה, יֵשׁ קַל, וְסִיָּה עֵ מִיִּסָּה אוֹ יִנְיָהֵי: (טז) כְּמוֹ פּוֹרִידָה
(תְּהַלֵּלְכֶם רְבִי) - יִזְלוּ מִיִּם. (יִמֹי עֵ): (יז) וְתַשְׁקָמוּ בְּדִמְעוֹת
שְׁלִישׁ. (תְּהַלֵּלְכֶם עֵ): (יח) אֶזוּ נָצַלְנוּ כִּי חֲסָאנוּ. (יִנְיָה עֵ) -
אֵלֵּנָּה נָצַלְנוּ נָצַלְנוּ לְהָ (יִגְדָד יֵה) - הַלֵּל תְּכַלֵּם שֶׁבַעַת יִמֵּם.
(שֶׁס) - לְשׁוֹן בְּקַשָּׁה, כִּי אֵתֵן: (כ) כְּמוֹ עֲבֹדִים, (ל) נִשְׂכָּו
וְשִׁחְתָּ - פְּנֵי הַמְדָמְרוּ. (הִזְלֵה יֵה) - כִּי הִבֵּט כְּמוֹם, יִשְׁתָּן יִיִּסָּו
(תְּהַלֵּלְכֶם עֵ) נִשְׂכָּו שֶׁלֵּוּ הַחוּסֵר הַיִּסְכָּרֵם בְּתִכְסֵּס, וְכָל יִיִּן, חֲסָר

הוא שם לין זמנא . ואפי' שהיה בארץ איתנו צליל וספיקו וכו'
 דגזיל פניו שריבא פ' חזר השכם ספיקותא : (כב)
 עלילותיו (תליא ת'ג) - ולא נתכנו עלילות. (לשא א') :

פירוש הטעמים

(ט) וירדתי על ההרים, (ל'שאיב י'ו) - נהה על המון מצרים
 והודידוהו . (וחי' א'ו) - אגיד בשחיו . (תליא ת') - וכלם שני
 עיקרים ירד וירד . ל' גלע' א'שאיב : (ב) על כן לא נתתיך .
 (כשא' ז') : (ד) ובבית רעב כמות . ל'יק' א'ת' א'ל' כש' א'ת'ש'ר
 כ'ל' ת'גזיל' א' כ'וא' י'א' ד'ק'וא' א'ת' :
ב (יא) והנכון גביה עד עב . א'ל' א'ר'ה' ע'ה' ש'א'ס' א'ה'ר'ו' א'ל'יק'
 א'ש'י'ב' א'ל'יק' י'א'ו' כ'ל' א'ש'אי'ב' : (ג) נות דועים . ל'א' ג'ית כדות
 כ'ע'יס' (ל'ש'ע'ת' ד') : (ד) ויש ימון זכר כמו נאדרו בכח . כ' ד'א'
 א'ת'א'ר' ג'ר'ב'ה' א'ל'יק' ע'פ'ה' א'ל'א' ש'ל'ת'א'ת' א'ש'אי'ב' י'ת'ן' ד'ל' כ'ו' א'ת'ש'ר
 ד'פ'ת' (ל'א'ו' א'ו') : (ח) ואנו ואבלה . (ל'ש'א'י' ג') : (ו) נחמסו
 עקבך . (יכ'ל' ג') א'ל'יק' א'ז'ו'ת' - חקו וחוקת א'ש' י'ל' חקת -
 באי מועד . (ל'א'ו' ז' ג') א'ת'א' ד'י'א' ת'נ'ע'ל' : (ז) נארת ברית
 עבדך . (תליא ט') : (ח) ותעמוד בחל . (ל'ש' ג') ט'א' ל'א'
 א'ת'א'ר' ו'כ'ר' א'ת'א' : (ב) חמרמרו כראשון . (ל'א'ו' ד') - והוא לשון
 נעכר בחסרון הא . י'ת'ב' י'ת'ע'ן' נ'פ'א' י'ל'כ'י' א'ת'ש'אי'ב' ג'ג'ל' - בהב
 ד'ר'ג' . (וחי' א'ו') : (ל) קודם ת'ו' התפעל . כ' ג' א'ס'ק' ע'ה' י'א'ו'

כלל' תסאל סוף' מו' ש'ן תבא' תס'ה'ס' אס'ת' ת'ן' ת'ס'ל' -
 ויעתמר (יכ'ה' ו') : (נג) חיאכל תסל' - (ג'א'ס' א') - ולא נתן
 תסלה (ס'ט' א') - משא דמשק (י'ס'ט' א') והו' ח'מר ס'א'ת'ת'
 ת'ס'ל' : (ס) חגזרת כל' א'ן' ס' ח'א'ס' : (פ) יפצה מידו'
 (ג'א'ס' א') : (ע) וידיו תבעצנה' (י'כ'ז' א') : (צ) ויסג
 לבו (י'ס'ט' א') : (ק) ותעבור הרגה' ס'ס' א'ן' וס'ל' ח'ר'ת'
 (י'א' כ'ס') : (ש) ושכבתי עם אבותי (י'ס'ט' א') : (ת) גורו
 לכם מפני חרב' (י'א'ס' א') :

פירוש הטעמים

(כ) דרך דרש' ס'י' כ'ס' : (ת) ורבי המלך' (י'כ'ז' א') ס'נט
 ג'א'ס' :

(א) עני סמוך ויחסר מקום השבות' כ' ד'ס'ר' ד'ז' ח'א'ו'ס'
 כ' ש'ן י'ל'ק'י (י'ח'נ'ע'ל' א') - וידוע חול'י (י'ס'ט' א') וס'פ' ח'ז'
 ד'ס'פ' כ'י'ן' ח'ס'י'ב'ל' וחסר ח'ס'י'ס' ז'ה' א'ז'ח' י'ח'ס'ר' ס'ט'פ' ח'ס'י'ב'ל'
 י'ל'ב' ד'ס' ס'א'ת'ת'ס' א'ס' (ח'א'ו'ס' כ' א'ז'ח' ס'ה' ס'ח'פ' א'ק'ו'ס' ד'ס'פ' -
 ונשאר א'ני (י'ח'נ'ע'ל' א') - א'ו'י'ב'י' כ'ל'ם' (י'א'ס' א') : (ג) חנה יד
 ה' הו'יה ב'מ'ק'ק' (ס'ט' א' א') : (ד) והעצמות שלא יג'ישו'
 (ס'ו' א'י'ן') : (ה) ועמי תלואי'ם' (ח'א'ס'ט' א') - והח'י'א' נ'ע'ל'ם'
 ח'א'י' ח'י' ס'י'ת' נ'כ'ז'ה' ח'י' י'ס'א'ס' - ושערה לא חסך לבן (י'י'נ'ע'ל' א')
 (ו) וכל ס'ח'ו' מ'ל'ע' ח'י' ס'י'ת' : (ז) השעירו ולא חמנו' ס'ס'

וְלֹא הִיטִיב וְלֹא יִשְׁמַח (הַשֵּׁשֶׁת) וְלֹא הֵסֵב שֶׁבַע הַשָּׁלִיבִים וְלֹא יִשְׁמַח הַשִּׁיבִי

וְלֹא יִשְׁמַח : (נִיא) הִנְנִי סָךְ אֶת דְּרוֹכְךָ בְּסִירִים. (הַשֵּׁשֶׁת) -

כַּפְרָה סוֹדְרָה. (שֵׁשֶׁת) : (יב) מַגְזֵרֶת נוֹטֵר. וְכִי הִשֵּׁן אֶת

וְלֹא יִשְׁמַח בְּאֶרְצֵי שִׁלְכָן בְּאֶרְצֵי שִׁלְכָן אֶת הַחַיִּים וְהַיָּם יִשְׁמַח אֶת הַיָּם

כֹּחֵם שֶׁיִּשְׁמַח אֶת הַיָּם וְכֹחֵם אֶת הַיָּם וְכֹחֵם אֶת הַיָּם : (נד)

אֶת עַמְלֵק וְאֶת עַמּוֹ (שִׁיבִי) - אִם הַיּוֹד נוֹסֵף כִּי עֲשִׂיתִי אִשֵּׁי

אֶת הַיָּם וְכֹחֵם אֶת הַיָּם וְכֹחֵם אֶת הַיָּם וְכֹחֵם אֶת הַיָּם

זַכָּי עַמִּים - תִּפְלְטֵנִי מִרִיבֵי עַמִּי. (שֵׁשֶׁת) - וּמִכָּף שְׂאוֹל.

(שֵׁשֶׁת) : (טו) בְּרַמְעוֹת שְׁלִישׁ. (תִּישֵׁת) : (טז) גְּרֹסָה נִפְשֵׁי

(תִּישֵׁת) - וְהַטַּעַם גִּזְלֵנִי. אֶתְּלֵן יִגְשָׁל יִשְׁמַח : (יז) וְיִזְנַח

עַל בְּגָדֵי וְכֹל מַלְבוּשֵׁי אֲנִי אֶלְתֵּנִי. (שֵׁשֶׁת) : (יט) כֹּחֵם

בְּנִיהֵם. (יח) : (כ) תַּחַת חֶסְרוֹן הַכַּפָּלִים תָּסֵם :

(כ) לְבָקָרִים אֲצַמִּית. (תִּישֵׁת) : (כו) כִּפָּא רֶפָה בְּלִשְׁוֹן

יִשְׁמַח אֶת הַיָּם וְכֹחֵם אֶת הַיָּם וְכֹחֵם אֶת הַיָּם וְכֹחֵם אֶת הַיָּם

(כא) : (לב) וְהִיא הִ לִי לְאֵלֵהֶם. (כג) וְהַטַּעַם יִהְיֶה :

(כד) הַיִּצָּא אֶתְּךָ (הַשֵּׁשֶׁת) וְכֹחֵם אֶתְּךָ וְכֹחֵם אֶתְּךָ וְכֹחֵם אֶתְּךָ

הִי הַיִּצָּא אֶתְּךָ וְכֹחֵם אֶתְּךָ וְכֹחֵם אֶתְּךָ וְכֹחֵם אֶתְּךָ

(כה) אֶתְּךָ וְכֹחֵם אֶתְּךָ וְכֹחֵם אֶתְּךָ וְכֹחֵם אֶתְּךָ

וְכֹחֵם אֶתְּךָ וְכֹחֵם אֶתְּךָ וְכֹחֵם אֶתְּךָ וְכֹחֵם אֶתְּךָ

וְכֹחֵם אֶתְּךָ וְכֹחֵם אֶתְּךָ וְכֹחֵם אֶתְּךָ וְכֹחֵם אֶתְּךָ

יִשָּׂא יָעֲנֶנּוּ עֲשָׂה יִשָּׂא . וְכֵן בְּ (כַּחֲשֵׁי יֵב יֵד) מִעַתָּה לָאֵלֹהִים זָרִים
 הַאֲיֵלִים וְהַיְסֻדִּים רַבֵּינֵי שֶׁטַּע שֶׁכָּה : (מַד) מוֹפְעָלִי הַכֶּפֶל, עֲסֹכְ:
 (מַד) וּסְחִיתֵי עַפְרָה (יְחֻנְעִיל בֵּי) : (מַז) הַשׁוֹאֵה יְחִידָה,
 (נָתַר) וְעוֹלָל לַמּוֹ. (לֵאֱשָׁרָה) : (נָב) אֲשֶׁר הַצִּיָּק . (רַבֵּינֵי יֵד):
 (סֵד) מִגָּן פִּדִיךְ . (כַּחֲשֵׁי יֵד) - גִּנוּן וְהַעֲמִיל . (לֵאֱשָׁרָה) - תַּאֲנֶתָה מִי
 יִשׁוּבְנָה . (יִכִּישׁ בֵּי) : (סוֹ) וְאַל מִשָּׁה אֲמַר עֲלֶיהָ אֵל הָהָ (לֵאֲיוֹל בֵּי)
 יַעֲזַבֵּהּ שָׂאֵה אֵלֵי .

פירוש הטעמים

(ד) וישקוף שמואל (ש"ה ס') - שקוף משוּמוֹם (רע"א) :
 (ח) על כל רב ביתו . (יס"ב י) ואין גמילה : (ט) דום לה' והתחולל
 לו' יתלוצץ וכו' - דומו עד המיעוט . (ש"ה י"ד) : (מ) כמתאוננים .
 (דבר"ב י"ז) - וישמע ה' . (ש"ט) :
ד (זא) והנה כהה הנגמ . (וינב"ז י"ג) - לא עממוהו (יחזק"ל ו"ז) -
 לחם יודק . (לש"ה כ"ה) ע"ד קב . והנה יש א"כ ס' י' יחזק"ל ו"ח .
 עמם : (ב) תחת היא השרש . ע"כ ס' ט"ו ט"ז ט"ח ט"ט ט"י -
 ה"ל כח"ש : (ג) וחלצה נעלו . (דבר"ב כ"ה) : (ד) יש לשון זכר
 ונקבה . ה"ל הש"ל נבין סל"ו סל"ז סל"ח סל"ט ס"י ס"יא ס"יב .
 סל"ג סל"ד סל"ה סל"ו סל"ז סל"ח סל"ט ס"י ס"יא ס"יב :
 (ו) על ראש רשעים יחול . (יכ"ה א"ז) : (ז) מושך עצמו
 ואחר עמו . חכע"ס חספ"ר גימ"ט - מאל אבדך (לש"ה י"ב)

יִשְׂרָאֵל אֲבָל עָלְתָה וְנִחַח שָׁמַיִם לֹא נִחַח אֶת אֲדָמָתָהּ וְיִדְרֹכָהּ - וּלְבַגְתָּ כְּמוֹ לְבַגְתָּהּ.
 כִּי־שָׂאָה לְבָצָהּ הַסְּפִירָה (שְׂמֵי־כָּרִי) יִזְנֶנּוּ כִּי אִבְלָה מִן הַלְּבָבָה כִּי הַסְּפִירָה
 הָיָה מִיָּשָׁע כִּי הָיָה הַכְּפֹל מִן־עֵינָיו. וְהָיָה כְּמַעֲמָה הֵן אִשׁ הֵן לְבָצָה
 וְכֵן תִּפְסָחָה הֵן כִּדְלוּ לְהַיֹּאֵל כְּמַדָּחָה. יִשְׂרָאֵל זֶה הָאֲרֻכְבָּה חֶזְקָה נְהִי יִשְׂרָאֵל -
 וּבִמְקוֹם אֶחָד אֲבָן נִחְוִיָּה (י) : (י) לְהַבְרֹת אֶת דּוּד יִשְׂרָאֵל
 (י) - וְהָבָה שְׁנֵי בְנֵינִים. דַּעַן מִלְּכֵי כִּי אִשׁ בִּינָה יִתֵּן אִשׁ (שְׂעִיָּה).
 וְדַעַן הַכְּפֹל מִן־הָאֵל וְיִשְׂרָאֵל אֲבָל דְּמִירָה דִּמּוּ לְכַסּוּ אִישׁ נְשִׂאָה (י) -
 יִשְׂרָאֵל כִּי הָיָה (מִזְשִׁי י) : (מ) בִּלְבַב חֲכָמִים
 (נ) אֶשׁ אֹבֻלְהָ הוּא. (נְחִיבִים י) . וְיִסְכֵּר אֲבָל כִּי הַחֲשׂוֹן זֶה־שֵׁשׁ
 כִּסֵּי - מִבְּנֵינֵי נְעֻלָּה וּבְנֵי שֵׁשׁ נִזְכָּר שֵׁם פּוֹעֵלוֹ. יִזְרָאֵל הַזָּכוֹר כִּסֵּי
 הַחֲכָמִים דְּכִרְכָּה נְעֻלְוֹתָהּ דְּחֵסֶד. וְהָיָה מִרְכֵּבָה יִשְׂרָאֵל יִבְנֶה וְיִשְׂרָאֵל
 יִשְׂרָאֵל יִבְנֶה וְיִשְׂרָאֵל יִבְנֶה. כִּי יִשְׂרָאֵל אֲבָל הֵן נְחֻלָּתָהּ. וְיִשְׂרָאֵל אֲבָל הֵן.
 גִּזְלוּתָהּ. שֶׁל יִשְׂרָאֵל לִדְבָרֵינוּ שֶׁלֹּא הָיָה מִרְכֵּבָה יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא זֶה־שֵׁשׁ
 דְּבַר בְּ הַרְבֵּה " הַחֲכָמִים יִשְׂרָאֵל הָיָה יִשְׂרָאֵל מִרְכֵּבָה יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 יִשְׂרָאֵל כִּי יִתְכַן לְהָאֵל סִבָּתָהּ יִשְׂרָאֵל הַחֲכָמִים סִבָּתָהּ דַּעַן וְיִשְׂרָאֵל שְׂמֵי־כָּרִי
 דְּבַר יִשְׂרָאֵל יִתְכַן כִּי־שָׂאָה וְיִשְׂרָאֵל דַּעַן כִּי־שָׂאָה יִתְכַן אֲגִיזָה
 יִתְכַן וְיִשְׂרָאֵל דְּבַר וְהָיָה נְשִׂאָה אֲגִיזָה שֶׁלֹּא יִשְׂרָאֵל : (ס)
 נְשִׂאָה תִּצָּא (י) יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל - אִשׁ טִמְאָה. אִשׁ שֶׁהִיא
 וְיִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל : (פ) וְפָנִיחָה לֹא הָיָה לָהּ עוֹד. (ש)
 (ש) " כִּסֵּי : (ע) אִין לֵב מִשְׁקָל. וְהַפְּסִיק זֶה־הָאֵל :

(ק) כי דלקת אחרי (ה'א' א'): (ש) שנים הם והם ארמים,
 לפני מלא המזבח ותי' יש ואניה כזה ש עוז שנים הם ארמים'
 י'א' ט'א' :

פירוש השעמים

(א) איכה יסולה. אין ספק ורשון זה תפילה בכתב אלסיר
 (אילוף ב') . וכתבתי בתלמוד יומי (ג' ג' א' וכתבתי) . וזה,
 וזה אכן וזה אלסיר . וזה יוכי . וזה שחט . וזה סגור,
 וזה פניו ישי ככ"ס ש'ט"ג . או שאתן של שפחה ייתן יתברך
 וזה כסל . כסל חי . תמימי . ברתי . מוסרת . ברתי . -
 החלי העגול . תפילתי כרכוב יואן וואו כתב (ש'א' ב') :
 (ב) וזה מופת . (י'א' י') : (ו) והוא השכר הרע . האונן
 נתיב און אה אטאט . והנכב תמי האונן - כי לא שלם עון
 האמורי (ה'א' א') - אם יקד עון בדבר הזה . (ש'א' ב') -
 גדול עוני מנשוא (ה'א' ז' י') ישי שם י'ג ירם וקדומו
 יתפיל - והפסוק הבא אחריו לעד . א גרטי אולי תימע
 זכ' ט'ג - יחלו על ראש יואב (ש'ג' ג') : (ז) בדברי
 אסף (ת'א' א') : (ג) נדעה נדפדה . (ה'א' ז' א') : (ס) והואשון
 נכון . י'ג ג'י ט'א' : (פ) ומעקוד (תמי' ט') כל הכתי י'ג

השם: (ר) יָאָהּ - והנם כתובים על הקינות (הה"י)
 ק' אה' - עשהקידו מלך נבלי (י"ב כ"ר) : (ש) שמדח
 בחור בילדותך (עלמ' י"י) - זכור ה' לבני אדם. (תלמי' ע"י) -
 וישכר ויתגל (כ"ש"י) :

ד (ז) מוקד עון אבות על בנים. (ש"ש"א כ') : (ח) ויפרקנו
 מצרנו. (תלמי' ע"י) - מפרק הדים. (ז"א"ב י"י) :
 (י) נכמרו רחמיו (כ"ש"י י"ג) - ורוח זלעפות (תלמי' ע"י) :
 (יא) תקרא ענוי. ישיבם הכתובה על דמיתו ישיבם עניי :
 (יג) נלאתי נשוא. (יש"ש"י י"ד) : (יד) כאשר אהב
 (כ"ש"י כ"ג) מה שישו' הש"ן : המהלכים. ה"י היח"ט
 ת"א א"א הש"ש"א"ב פ"ו ויח"טו מ"א הי"כ"י"ב א"כ היח"ט"ב
 מ"א"ת - זיהית ת"א פ"א מ"א"י פ"ו ש"ל"ט"ב כ"א"ט ש"א"ט
 ת"א"ב כ"א"י א"כ"א (מ"א"ב) - ויהיה הלכו בטעם הליכה וכו'
 מ"ו זיהית ה"א מ"ו היח"ט"ב י"ט"ש"ו מ"ו י"ה"י כ"א מ"ו י"ה"י כ"א"ט
 ת"א"ב פ"ש - הוצרכת לדקדוק הראשון. י"ה"י ש"ל"ט"ב ש"א"ט
 ת"א"ב ש"ה"י מ"א"י י"כ"ב ת"ל"כ א"ר"ע"ב כ"כ"א"ט"ן, מ"א פ"ו היח"ט"ב.
 היח"ט"ב : תם ונשלם

2500

...

...

...

...

...

...

...

...

27

...

...

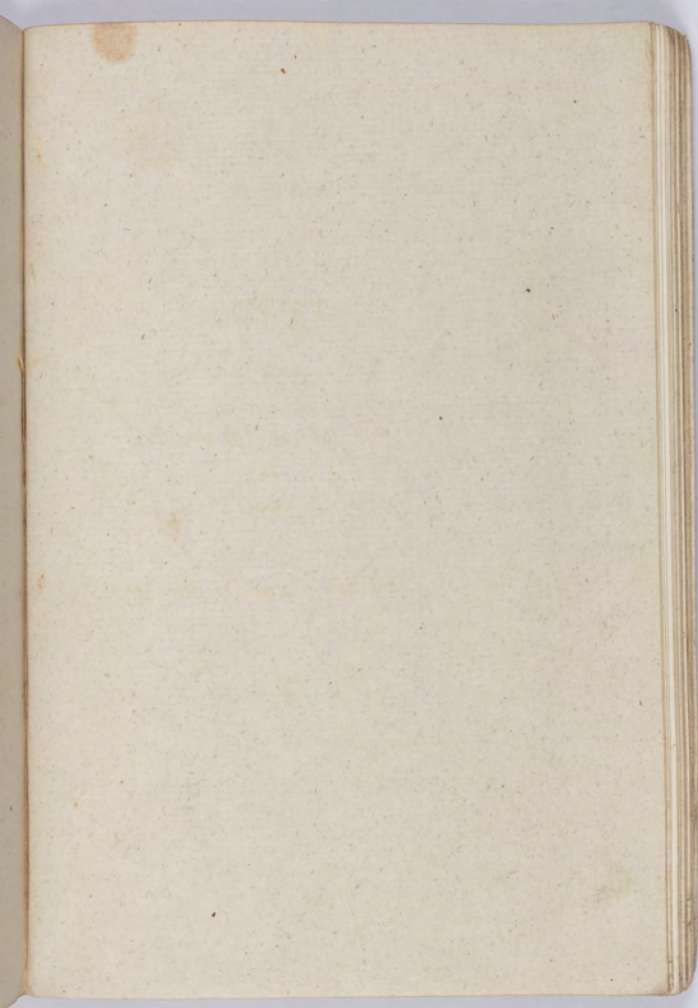
...

...

...

...

...

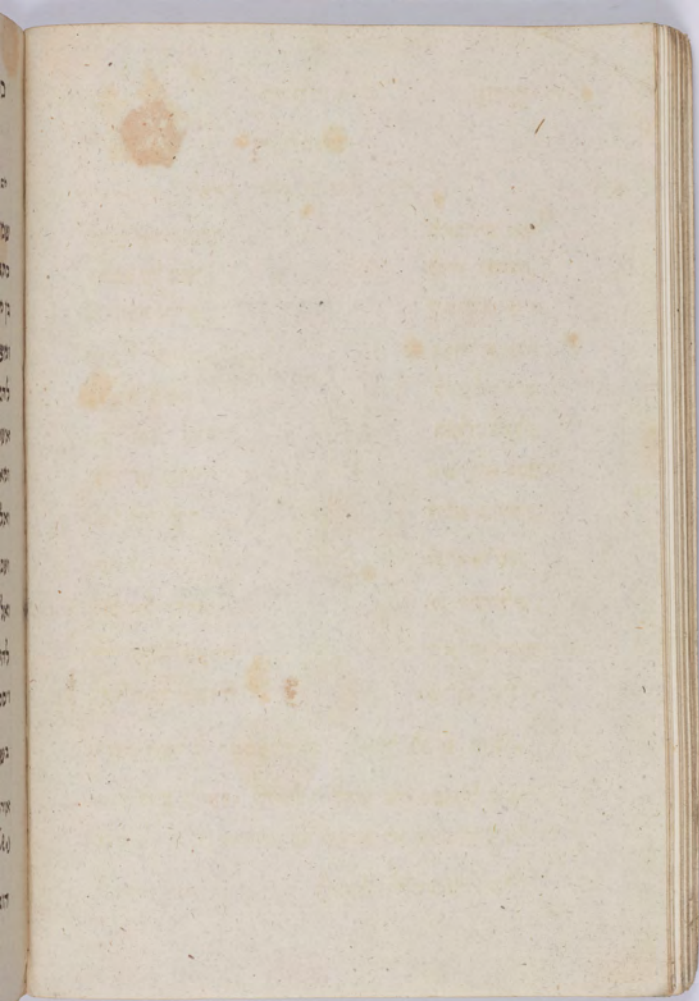
חלק רביעי

רוח חכמה

כולל שיאור לפי הרכ אסן עמריא
על

קהלת

זאת זלמן בן זאטליב ז' כוכב טוב

כתנת קהלת פסים

רוח חכמה

חכמתו יתן יל תשעות, כולת יכן כסויר

לאגדהם סופר	שמע אמרי שפר
לרוח משכלת :	כתבם על ספר
מכונה בן עזרא	בן מאיר נקרא
כבודו שואלת :	ומצודו עזרא
להצליח ריכו	להגיד חשכו
כעלה נגלת :	אשר נשאר ערכה
אשר היא בספר	ומארצו נפיד
בגפצ נבהלת :	ואל דומי ירד
לפרש ולשנן	ושם לבו כונן
ולו התוחלת :	ואל אל מתחנן
והוא יתן חכמה	להרבות לו עפמה
בפירוש קהלת :	ויסלח כל אשמה

בשם אשר לו הממשלת אהל לפרש קהלת

אורה חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה,
(ש.ל. 6') - די מדדהון עם בשרא לא איתוהי (ירמיה) -

הובאה הגה. ה' ג' יג - להועיל ולהטיב לה כ"ג

בהקדמתו אם יסוד מורה כי לאן תפארתה תפארתה קצתה אליו
 יאלה ארבעה ואלה יתענו לא חבד הנשוא שם בגלל הוא
 ואלוהיה ישיהוה הנלמך והתורה היה סבה לתורה בה תבא
 אל הפסוק כי תלמד להביא אתה יאלה ארבעה כהנהגה
 ואלה בתי (בדרכים בים) יה היה נקד חטן אל אתה היה חטן
 זכר נשי כדכף האבא נאלה פלו האב אן וכפי האבא בא תבוא
 ובוצה התורה היה כח קוצ והלמה בין החיים שאלה האב
 הליך לאן ישיגו ומחולל חיים ופיהוה נלך ואלה קצתה
 לוהיה אן אם יסוד מורה ישיהוה אבא בלתי תכלה כדכר בלתי
 כי שם הארבעה קצתה יה - הוא מנת בני אלהים לא
 תלמד ופיהוה הוא נכס ואלה טוב כולו ואלה קצתה ו
 אינך תתה היתו והתורה כי היה כהמים (היה) קצתה גאס -
 והחלק השני אבא אבא ואלה קצתה - והשנים הנשארים לא
 בלו אורח אבא ואלה קצתה - וידא אלהים את כל אשר
 עשהו (כאלה) - כי בעבור דע מעט אין בדרך החכמה
 למנוע טוב רוב לא שם סבה שאלה אינך יסוד בא תנה אלה
 שאלה שם קצתה שאלה חלק שם לוי נלך וקצתה דא יאלה בתי
 אל שם קצתה ואלה דרך תלמן ואלך דרך החפה האוהה אינך
 יסוד האב ההוא תלמן אלה אבא אבא ואלה יסוד מורה
 שאלה וקצתה דא יאלה ואלה האב שבתה אל נל

הדבור הנזכר הוא צדקת האדם ואלו צדקת האדם כנאמר
 ואלו נאמר את האור כי טוב, ומנה האדם הנאמר שכל יין יראה וקרב
 שכל יכרעו, ואלו נאמר ואלו ואלו קבוצה, ונאמר כי הדרך הישר שמי
 תובע קטנותים (כדלגל שחם תעלה והסכנה והנזילה נאמר יאמר סיניס)
 ואלו ואלו ואלו מאור השמש, הנח לא ה' שנים ואלו אור השמש, כי הוא שמיס
 שאלו כל אדם תמיד אור הנאמר תעלה (ש"ד נב ואלו נב אור) תעלה תעלה
 אור שכל על סיני (כדלגל ש"ד תעלה) או ואלו אור האור תעלה, נראה מה
 כי כדלגל הנה כי תעלה, ואלו כי אור השמש ואלו השמש, ואלו תעלה על אור
 תעלה קטנות על האדם על אדם נאמר ואלו כדלגל זה - ע"כ מנעשה
 בני אדם תהיו ודבר כי אדם יראת ה'. קבוצה הלו יכיר כלל קבוצה
 ואלו שמיס בו, ואלו אור שכל השמש אור כל יאמר כי אדם זה
 יכיר אור זה ואלו כדלגל, ומנה שכל תכלת, ואלו נאמר ואלו הלו
 הנאמר תתקן אור הבורא שכל אלו, כנאמר קטנות אור אדם זה
 ואלו שמיס אור כי זה כל אדם.

א (א) וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירדו. (יא) - חוד חידה
 ומשל משלי (יחזקאל י"ז) - הנשר הגדול (אש) - (בוכדנצר) (אש) -
 לחבר הדברים שיעלו על הלב החל במלת דברי. לו אבא רב
 חסן והוא אור הדרך כל רבני הבני האדם, ואלו הדרך יחייב תעלה
 חכמת היתר על אדם פניס, קטנות, וקטנות, קטנות, קטנות
 ואלו אור אדם שאלו, אור אדם הוא סכר יאמר, קטנות, קטנות
 ואלו שמיס חסן ואלו, אור אדם יאמר סכר קטנות, קטנות, קטנות
 ואלו על השמש, נאמר כי אור הנאמר נאמר ואלו על השמש קטנות

ומה אלוהי רבתי קהלת נאמר ויברך יא הללכם וכו' ואלוהי שליח
 יא קהלת וברכסיס ונשאתי בהם שלן כל עכני ואמר שליח יא קרבתי
 אלעתי יא כל צמי שלכם הוא לאלה אומר ויברך יא הללכם יא תאמר אלה
 באבני יא האלה תולמי הניח ואלוהי קצתי שבריש זשחור
 אבני יא שני שני ושלן הדבה הואי אלוהי אבני ויברך יא הקתיה ויא השל
 ואלוהי כנסתי יא אב כל ובה וסאלתי מליכס ואמר ואל הקתתי שורה
 יא ואמר הואי אלוהי אב וקטול יא הלעניע ולימס הוא חכמי אלה
 ונהי קרא סבו זה קהלת מלון הקתה יא כן באבן הג' איה יהישיס
 חכמי קרבתי יא כל יאניע השולמי השבא קתמי באוהי ויברך יא
 הללכם וכו' ש"א - הפסוק השני בספר דוזה רבויס יאניע יא
 שולמי כ"ש ב"ב' אומר יא רבתי הקתי שולמי - מלכי צדק (בניש)
 יא - ויהי בשלמם סכו (תליס' א') - אדוני צדק (שוכיס' א') -
 על דברתי מלכי צדק (תליס' י'): (ב) ואגם לא ימצא יא של
 יאניע יא ש' א' חיל עגורא שישאתי בסויכתי חוף ובעדרי יאבך קיסוי
 יא וסאז דלתך קיס' א') ססח קתמך (חכמי' ב') ואנסי רב יא
 קדרי דלת חמת וכו' ויברך יא האלה אב קתל הקליס קתמתי הוא קתל -
 אב אלה בעתח וזה בעניי כיו קדרי יאניע יאניע קתל קתל יא קתל
 יא יא יא - מלך מלכים (יניע' א') - עבד עבדים (בניש' א') -

אבל יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע
 יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע
 יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע
 יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע
 יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע יאניע

והבל הבלים כמוהו. כ"ש הכיבין וסביבא היחיד אביס זכה סא חונג
התואר בשען א"ל אסאה תינו

אך הבל בני אדם כזב בני איש במאזנים לעלות המה קהבל יחד.
(תלמיסוף) - והמם תחת יותר. יט מהל הוא יט היתין אבא בתק

(יותר) כיו יב שמו אפני ביהאס (אעל) וכן יט יב יאזרי השלתי (תלמיסוף)
הוא יט היתין. ו"ל אט " יתק השלתי יב יאזרי בשקר כי כל שיתתי הו

תחטק ומני הו הו-תלמיסוף יותר יאש ארזין אסדי-ש"ל - וכפל הבל
הבלים. ק"ב ססוף אחר - נשאנו נהרות יי נשאנו נהרות קולם. תלמיס

23 - סבבונגם סבבוני. (יט י"ח) - ויש בו שרש עומד. ז"ל א
יהאב אטב באב סיואס ברב אחר ין התק ומני. ש"כ התק אב

הכל. א"ל תתק ק"ש שען ייט וע"ל: (ג) שהפ"א שלהם איננו שלם.
ז"ל ע"י ס"י אען אבס"ל זכה ס"ל כיו הותיר הותירה יב - לפאת

צפון יאולדרום. באשר תאס ק"ש אבס"ל ז"ל סה"ל אט הו יאזרי
הו יאזרי ה"סונו מוז ס"ל ינו הילין ומתולת ינו החוס, אבס"ל אבס"ל

ז"ל אבס"ל אבס"ל אבס"ל הו ס"ל ז"ל החוס"ל ומתולת ינו אבס"ל -
וכימה לקשר וכמיל לפתח. יע באבס"ל. ז"ל יאזרי אבס"ל יאזרי אבס"ל

כ"ש הטיש אבס"ל (פעני יסוד) כויה או אבס"ל כ"ל תתק (אזוק א"ל) -
כנגד מעשו. ז"ל אבס"ל - וזאם השמש אבס"ל. ה"י יאזרי אבס"ל

המאה ועשרים מחברות השבעה. כן הו יאזרי אבס"ל יאזרי אבס"ל
המחזיק אבס"ל אבס"ל אבס"ל, ואזלו אבס"ל אבס"ל אבס"ל אבס"ל

במאות אבס"ל אבס"ל אבס"ל אבס"ל אבס"ל אבס"ל אבס"ל אבס"ל
כל אחר י"ב ה"ל. וכן אבס"ל אבס"ל אבס"ל אבס"ל אבס"ל אבס"ל

וברצות כדלעיל אלא על שאלה תחת כל השנה, וזהו אמת אלוה אלא ואלו
 תכל שנים, וכן בתעבורת תשמיש ביהאבות ארצות ארץ רחוקה וסודות
 הים וכוונתם א"כ אלוה תחת כל השנה, והנה יבואר מה שקטן
 ה שנים הנהיה זמורה וקונס אמת, ומהנה תעשה על פלסר כי תלע
 תסבב כל אלו ואלו כל שנה פשוט, כי השנים האלה יגרי זרם
 סוף שנה סוף אמת נפ"ב שגויים וחלילה, וכן בשוקה וסוף זרם וכוונתם
 שנה גרי, כשוקה זה, הו"ב"ר א"כ נפ"ב שגויים וחלילה מוטא אבולשנים,
 עזמה מה, כשוקה נפ"ב שגויים וחלילה פשוט השנה, אמת שנה שגויים
 זמורה ארכישי, ואפי' החלוקן הו"ב"ר נפ"ב וז"ל זה כ"ש הרה
 ובהבדל התעוררו ארצון וארצות, אלא יסוף הרחוק וסוף תפסון זמורה
 נפ"ב פלסר אמת, והבדל וקטור כ"ש אביתם, כי כ"ש תעשה השנה
 בתעבורת סבב כענינה גרי, אמת תשמיש ותפסון, והתרחק יתחזק וזמור
 הו"ב"ר תפסון אסוק פניה ארץ תפסון, וכן הרבה כ"ש תעשה אמת
 סוף זמור פשוט אמת נפ"ב אמת, ואם בתעבורת תשמיש, אין אמת הו"ב"ר
 תתפסק פניה ארץ רחוק, ולכן אלוה השגויים נפ"ב שגויים, שגויים החילוקים
 אבסן שנים שוטח סודות אמת שגוי גרי, שג"ל סוף, והנה מה
 נבואה שזמורה שנת התעוררו הנהיה נפ"ב אמת, כי בשוקה שנת
 אמת גרי, נאמת השנה וז"ל כי בשוקה אמת סוף - והחמש
 כוכבים, ש"ב נב"א - לשמש שם אהל בדם (תלויים) - באות
 נפשה שאגפה רוחי נ"יה ב' : (ו) על השמש ידבר, לפי אמת י"א
 אמת א"כ כי בקרובת מה שב' סוף נפ"ב נפ"ב אמת כ"ש אמת
 ואם שפשוט אמת הו"ב"ר הוא כ"ש תסבב אמת בעולם הצפוניים ש"ל הו"ב
 תעבורה או תשוב אמת סוף או ארצון, כי כ"ל התעוררו לא יציע, סוף כ"ל
 תואר רחוק כי אלוה הסוף והסוף נקובים זה זה, כי סוף תפסון
 וסוף אמת תפסון וכוונתם רכיש, א"כ כ"ש תסבב אלוה הרחוקים
 ש"ל תפסון אמת תשוב אמת הו"ב"ר א"כ רחוק סוף, וזוהי הו"ב"ר דעו
 ממהם, כ"ש הכיבן ויתכן, יבדל על הכוח הו"ב"ר תפסון אמת

השלה היבש לאמר היש ההוא תמיד יתקן יתקן: (ז) כי תמיד יתקן
 ואיד. הוֹק וּבְיָמָיו סָבַח אֶת הַיָּם וְאֶת הַיָּבֵשׁ. כִּי אֵלֵינוּ אֵל מֵיִן וְאֵל מֵיִן וְאֵל מֵיִן
 וכו' - ודמים המתוקים יעלו בעבור בלותם. טעם הרבים יוסיע רוב
 יבשת כבשת וכו' דתל בלותם וקול קוה אשכנז שישו היש סוחים
 ויש הגלע יתקיים. כל האור השואה ין היש אשכנז יוסיע לא יוכל
 אוסף יסו אש חלף השואה כבדו יתקן חלף היש היתקיים אלתם
 כיו"ש כטכסיות - הקורא למי הים וישפכם. (פסוק ה') - וישע
 הנחל כי לא היה גשם בארץ. (י"א י"ג) - ה' יודע מהשבות
 אדם כי המה הגל. (תלמיט ז'): (ח) עוף ונע. (יבדו כה') -
 אל תגע שמחה. (יהושע ז') - ע"כ לא יוכל איש לדבר. (לא כה"א ה)
 יגשיו כל היתוס והפסחים אף יתחזקו כש אשכנז ש"ס אשכנז אשכנז
 תמיד הולכים ויתקיים שר שטין. כה"א כה"א אשכנז אשכנז
 וכ"ש הוֹק וּבְיָמָיו - בסוף יעשו בשדיון. כל היסודות ה"ה הולכים
 תמיד כספים, כי התקיים אשכנז כספים ויבדו יבדו תמיד לחם.
 כל הוא הגל חזר קולר היסודות (אלת) והיה היש יוסף תמיד אל
 אה שהו כבדו כל היתוס ואלו כה"א חיים יוסף יבדו יבדו
 אף יוסף היתוס: (ט) כי הוא צוה ונבדאו ויעמידם לעד לעולם.
 (תלמיט) - כי נשגב שמו לבדו יתקיים - על הכללים שהם
 שמורים. (ז' אה יוסף אשכנז ויתקן) אשכנז אשכנז יוסף היש
 הכולל שהם ש"ס כי הפסחים אשכנז יוסף אשכנז היש
 הכולל היסודות אף אשכנז יוסף תמיד אשכנז אשכנז יוסף
 יוסף יבדו יבדו. כל היש יוסף אשכנז יוסף אשכנז יוסף אשכנז יוסף
 אשכנז היש יוסף יוסף אשכנז יוסף אשכנז יוסף אשכנז יוסף
 תלמיט: (י) ויש אשר יהיה הענין. (יבדו י) - יש מפד ונוסף.
 יוסף יוסף יוסף אשכנז - ויש נשע מאריך. (יבדו) - צור עולמים.
 (תלמיט י) - מלכותך מלכות כל עולמים. (יבדו): (יב) נחלק לך
 חלקים. י"ש כי תתקיים חלף אשכנז יוסף אשכנז יוסף אשכנז יוסף -

תחית הליים כיו תחית השליש - ועל הפי העניי. סמ ויתכן שכוונת קולת
 תחית הליים כיו תחית השליש לגאונו שהם נארכים וכן הליים -
 במערכת חסרת. שהשכבת הליים היו אז חסר ואפי' נארכ
 הניחויניט בשאו כסילו הליים של הארבע בשל הארבע הארבע הארבע הארבע
 הניחויניט הארבע לספרתפס כיו ספרת ה? נח? : (טז) לב חכם ונבוך.
 (י"ז ג') - קונה לב אדה נפשו (י"א י"ט) - כי הרבה ידיו (י"א י"ז) -
 וכן מלת דקום. כי יתה ניינפ סאחני (כ"ה י"א) יחיד ילקו הפגיט
 ניינפ (תיאור כ"ג) דניס - הרבה אגודה. (כ"ה י"א) יתח - (י"ז)
 ויהוולל בידם. (י"א כ"ג) אן סלוא ווינינא ונאט השל ווא ווייסק
 אן סלוא ווי השלוא עני סלוא כול היסוד כן אן ספסלת
 כחפ דסיק די אן חב בתוב קין ונאט הולל זלואט :
ב נא) ושותו בין מסכת. (י"א י"ט) - ואם הם שני שרשים. כן
 אה אפ עני השליש וסכתי ש חסר. הנכפ ש נמך ואני הנכפ
 הוה יקני הרגל של גרביה וניסק של וינר - גחוך שמעלי.
 (י"א י"ט) - אבנך ולא ידעתני (י"א י"ט) : (ב) והלמוד. אולסחה -
 אמרי לי אחי הוא (י"א י"ט) - ואמר פדעה לבני ישראל (י"א י"ט)
 (י"א י"ט) וקחני הנה כל מה שפיר : (ה) תמורת שכלי ותשמתי כול
 אפי' של : (ד) עשה את כל הכבוד הזה (י"א י"ט) : (ח)
 גן לעוק זר. כיו אן נפול קליי. אן אן נכפה כיו אכפה וליים.
 (י"א י"ט) ישל חקי הידיים יהא גב של חסתי ייניט דניס :
 דניט ז' ואפי' של קן אילניט ייניט היכה של די ככתוב סאניט
 דתימי זכר ופלייט הנכפה - פדום דמונים. (י"א י"ט) שחילי
 נכ"ש דייניט : (ז) משכו וקחו לכם פאן. (י"א י"ט) ויכסה די
 אן הכביש אן הליים כיו שניי אן הכביש אן הליים טיח :
 (ח) כגום כל היהודים (י"א י"ט) - רחם רחמתים לדאש

גבר (שלוש עשרה א): (נ) מן אצל, כיו אצל הניב (ויקרא י) ל
לוי הנמתי הדברי אצל יי אצל אלו - ויאצל (קירבי כו) -
מהבנין הכבד, ה' הניסף היה סלו - יחזק במעו (ש"ש כו) ;
(יב) הוא הבנין וקנות הדון, יוכי - ה' מה אדם ותדע הונית
ע"ה - מה אנוש מי תזכרנו (ש"ש) - כאשר דאית שמך -
ניח (ש"ש) - ויאמר ליוסף (בראשית י) - אשר לדה
אותה ללוי במצרים (קירבי כו) - וימלך לבי עלי (נח"א)
ש"ל אלו: (טז) וכאשר עמד בפניו, ה' ה' הבאים שיהו אצל
סוטר נצר סתונו אלוה אלוה אל האשר (נין) חיים כלכם היום
(קירבי כו) - שדוא שם, שם הניב - מות וחיים (ש"ש)
ואל קו יני הניח כיו הניב שמוי וכ"ה הניב: (יח) אשר
לא עמלת בו (יוני) - ויפרד ממנו מעט, ה' ואל מה אש
שמו אל עין אחר, כיו אלו ואל (תמיס י) אלו עין אלו, וכן אש
אל סלו (הכ"כ) וכן והבב סלו ואל (תמיס כ) - וענינו ימי וכי
זה נמי אל והבב סלו, ואל הס' שם ימי שנתנו דגם שלביס
שני ואל בקבולט שמויט והבב סלו ואל כ"ה אלו ואל -
וסו זה ה' נסא וליני הניב הניב א' אלו זכ' כתב ס' אלו
ארכיו אלו ואל איני וכ"ה אלו ואל (ש"ש) : (נט)
חוק אגם דוי אחריו שוא נע ופתח ס' ו' יפתח, ה' ה' וני
ד' קלו ויכס חן אלו, ה' אחריו אלו יפתח חלו כיו ת' ק' וני
ולו הייטב ב' י' ה' ירה - ואחר ה' הידיעה דגש ה'
זה ה' החל חנין אלו ה' ה' - ופתח של ה' ה' ה' ה'
וכעמים בעין ה' הידיעה, ב' יפתח, ה' ואל כיו אחר
ה' ה' ה' אחר ימות האלו אלו אלו יפתח ואל ס' יפתח
א' (ה' ה' ה') ואל ואל הידיעה א' ס' יפתח ר' יפתח
הניב אלו אחריו ס' כיו ת' א' אלו, ה' ואל ואל

ה' כ"ר פ"ק) וכל אל המב וסב אחמיה ואלה' דה' פ"ק) ואלה' יס
 דס'ת' (פ"ק) כ"ו החכס יהיה . החכס פ"ק) ק"ל' כ"ר' -
 ובלשון רבים יפתח . ה' פ"ק) ה' ה' ה' ה' דס'ת' ואלה'
 ה' ה' ה' ה' : (כ) הפך הדרך הראשונה . א"ת' ה' לבי . ת"ת'
 ד"ב וס'ת' ה' א"מ' - ה' ה' ה' ה' . ק"ל' - ונאש' מ"מ'
 ש"א'ל . י"ה' כ" : (כ"א) כ" א"כ' ה'נ'ב נתת' (ה' ה' ה')
 כ"י ע"מ' : (כ"ד) א"ו ה'רומ' ל' . כ"י א"ק ש"ה' ר"ב' א"ס' ה' -
 כ"י א"נ'ם יודע'ם לעשות' דע' . ר"ע' (ה' ה' ה' א"ס' א"ס' :
א) ישת'ת' פ"ד'ש'ם . ה' א"ס' א"מ' וס'ת' א"מ' יק"ס' פ"ד'ש'ם
 ה' א"ס' כ"י ה"י'ב א"ס' א"ס' א"ס' כ"י ר"ב' א"ס' . כ"י א"מ' א"מ'
 א"ס'ת' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ'
 א"ס' כ"י א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ'
 א"ס'ת' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ'
 ש"ה'ל'ב'נ'ה' נ"ר'א'י'ת' ב"ה'ן כ"ל'ל' ח"ד'ש' . א"ו כ"ל' ל"מ' א"מ' א"מ'
 א"מ'ת' ע"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ'
 א"מ'ת' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ'
 ית"ה'ל'ך א"ש' . ר"י'ס' א"ס' - א"ך ה'ב'ל' ית"מ'ק'ן . ר"ס' (ה' ה' ה')
 א"ך א"ס' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ'
 ד"ש'ק'ים ר"ב'ים . ר"י'ס' א"ס') - ח"י א"ד'ב' ב"ה'מ'ק'ן ל"א' ת"ב'ו'א'ד' (ה' א"ס') :
 (ג) כ"מ'ל'מ'ח'ו'ן . א"ל'ן א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ'
 א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ'
 ה'ע'ל'ו ע"פ' ע"ל' ד"א'ש'ם . ר"י'ס' א"ס') - כ"א'ש'ר' א"מ'ר' ל"ה'ם . ה' א"מ' א"ס'
 כ"א'ש'ר' ח"י' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ'
 ה'ח'ל' , ה' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ'
 א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ' א"מ'
 ה' (ר"י'ס' א"ס') כ"א'ו' ח"י' א"מ' א"מ' - ו"מ'ת'ת' ז"כ'ו'ע'ו'ת' ע"ו'ל'ם .
 (ר"י'ס' א"ס') - ב"ל'ש'ק'ן ק"ד'מו'נ'י'נו' א"ל' . ה' א"מ' א"ס' : (י"ב) וע"ד
 ר"א'י'ת' . ר"י'ס' א"ס') - ו"כ"ר' ד"ז"כ"ר' . ר"א'ו'ל' ל' א"ס' א"ס' כ"ל' -

(כה) מורה
 חושנה (ש"ה)

כי על האדם המכיר (שם פסוק ב') התאסף קומצ וכוונתו נתייג
 כל יום וז' (ניד) הוא העומד ב' אהיה אצל הוה יונצם דין תלמד
 ודין בלתי - והיא המוצק ב' איכבי - והקו הראשון הוא
 הע הסודק אר היכבי - רחב לא מוצק תחתיה (נילוב או) -
 צוקי המקום . אן חונג לא היכבי הוא היסוד וא סניגול כי יניח ויל
 הני שוב דם הנירטיס - והנרדף הוא המוצק . ה' ון הנה
 הוה בו יכבי דין תלמד לתינר ; (טז) אשורנו ולא קרוב .
 (קינרבי כ') אהני וא סניגול אשורנו אן בל - קום בלק ושמע
 (שם ב') האניע סניגול קינר ; (יז) אחר שתמהות איד
 יעשה . ה' אחר סניגולת סל הנהיה סניגולת סניגולת סניגולת
 וערום אשוב שמה (נילוב ב) : (יח) על דברתי מלכי צדק נתייס
 (- אמרי לי אחי הוא . (נילוב ב) - ע'מ' ראם ' יאה ניושי
 ז' - ברו לכם איש . (ש' י') ' כיס - שם הפועל . יניר .
 כדר וא' הניגול הוא אהניגול אהניגול הניגול אהניגול כיו אכר
 ואלן (ניעניגול י') . א' A'
 . יניר סניגול . ה' סניגולת סניגולת סניגולת סניגולת סניגולת סניגולת סניגולת סניגולת
 פריא אדם יולד (נילוב י') (יא' כסיר - אש אנלה הוא .
 (יבניס ב') כול אלה - כי שמש ומגן ה' . כי כלס -
 הלמד על פועל עבר . ה' א' יניגול א' הניגול א' כול אלה -
 בהדין לודוד (ניגול ב') ל דיכין יניגול א' כל א' כול אלה
 א' A'
 ' יאכ יניגול הניגול (ב) א' א' ה' החולס הניגול א' א' א' א' A'
 ה' הניגול ה' הניגול יתר - מן הכבוד . ה' דינע יניגול הניגול :
 (כא) וה' העולה היא למעלה קמץ . ואני ה' הניגול א'
 ה' הניגולת כמק פניגולת ה' א' כי אלוס אחר ה' הניגולת
 ה' ה' א' א' ה' הניגולת אחר ה' הניגולת א' א' א' א' A'

פסים קהלת כמות

עמלו) סבב אינו רדק יאק החכס, וזה שאנו במכס יהיה .. שאק
 כדוק האילוף דין האנו והאליה היסוף דת לאס חת וקגז ואלס
 כאלן דס ועוצר אל תתקל: האריסע אלס חת (שאל אג'): (ני)
 ומלת מי. ג' | אג' - אי לך אדק. נאעל): (ניא) ושכבה
 בחיקך וחס לאדוני המלך (ג' | א'): (יב) תתקפהו לנפח,
 (אילב יג') - וזה שמו אשר יקראו (יג' | כג') - למענו מים.
 (תלס יג') - בנו בעור (קירכ) - הוא העור. ואלס סס ה'
 י. אחר ואלן ען כו ספ' סס. אב השולל הוא הפן העל וחסר
 הלסע - לא יבועש כי ידברו וכו' (תהלס כג') כחילס כיו
 אפר בן דע הנסוכיס אלסו האכר אלס ילל אלס אלסתי וסע
 אל יקסו כי ידברו וכו': (יג) אשר לא במסכנות (כסוכיס
 ה'): (יד) יתקן עשיהו. סס וכו' יתכן שיהי' - חסדה אלף,
 דלוי האסוכיס כיו אלסו יסהולל אלן (אלב אג') דלוי חאלפנו
 סל אלן ין ואלספכ חכיה (אילב אג') - כמו יוסף. יוסל ילך
 קיליס כאלס ילל וקיה האסוכיס וכן כו ילל - ערום יעצת
 מבטן אמיו (אילב ב'): (טז) טרם האחרונים, ג' | ילל וס
 ערס ילל האחרונים: (יז) לא עשה דגליו (ש"ג יס)
 והוא זלל חלל דסס דרבל סרעג - אין טוב באדם שיאכל
 ושתה. (אילב) דלוי גב דק שילל - כמו רען. ילל דנת
 אלס תהלס ילל:

ד (יא) מצא עבדך את לבו. (ש"ג ז') - מתפלל
 תפלה קצרה ויוצא (תלוי ילל) - אמר אברהם

המחבר וכו' לראגי יקמיל. (יוסף) וז' של כ"ה התחילו אנשי כבה) -
 לראגי הוא ביו"ד , אמר הא"ז ש' יבא וא"ן ס"ח ה' (ירמיהו ושנינו
 הוא שלק ס"ח , ד"א תימך לולק תסליח כי הוא יהו' יהו' הוא ה' ירכיב
 הא"ז ונ"ס כס"ח ה' וא"ז ל"כ"א הוא כ"ו א"ר"ז סב"ן ג"ז"ו (ג"ל"א י"ה)
 הם ש"אלו ד"א כס"כ"ו א"ן ה"ו יב"א יב"ח ונ"ס"ל הא"ן . שס"ן
 נ"ס"כ"ט הא"ן - וענינו יעביר . ש"ס א' יע"ו - במחלת ראגי

אן שלשה חב"ס סב"ר ס"ס"ס נחשו אמר אלוה"ם הבי"ס"ן ה"ר
 אלוה"ם תל"ד ויכ"ב אמר ד"ב"א ש"ס הנ"כ"ס ונ"ר"ע אלוה"ם ה"ה
 החכ"ס הנ"כ"ס הג"ר א"ה א"ל"ל ה"י"ז א"נ"י"ס נ"ס כ"ד"א"ו
 א"ח"ר , והחכ"ס הח"נ"ך א"ב ת"ל"מ א"ה ש"ד כ"ה"ה"ר"ת"ו
 ת"ו"ש"ב"א"ם ת"ל"ר"א"ם ת"ל"ר" , והנ"ח"ן ה"כ נ"כ"ב כ"ד"א"ו"ו א"ח"ר
 א"ה א"ה ת"ו"ו א"נ"א , וד"נ"ד י"ן ה"כ"ו"י ת"ח"י"ב ג"כ ת"ל"ו א"ת"ו
 א"ם ה"נ"כ"ס"ד ו"ל"ח"ס ת"כ"ו"ו ש"ס א"ל"ה ת"ל"נ"כ"ס ת"ק"ס , א"ב
 א"ל"ו א"כ"ס"י"ך ה"ן ה"כ"ר"י"כ"ס ת"ת"ו"ר"א ה"י"ג"א , ה"כ"נ"ת א"ת"ו"ה
 ו"י"ק"ס , ה"כ"ר"י כ"נ"ה ו"כ"ח"ד"ה א"ל"ה י"כ"ר"ת"ו א"כ"ו"ו א"ת"ו"ו
 א"ן כ"א ה"י"ק"א"ם א"ל"ה ה"י"ק"ו א"ל"ו ה"י"א"ו"נ"י"כ"ס ו"ה"א"ח"ר"ו"נ"כ"ס , ו"ל"כ"א
 ג"כ א"ל"ה ה"י"ק"א"ס ;

דרכך בגאון ניהו' ע' והוא כעני אש' לו אפי' שנימי אצ' אש'
שם אכ' יסנה הכיסיאן אר' האש' כל (והוא למני אש' וזמתיק כריאי נחויא)
וכ' א' א' חבייט ובע' האש' חבייט ינחם באו - וזכרנו
הדור יפרשו א' הנהרג א' א' העיר - לדאי מוצק
(אז' א' - היתכן שויאמר תשובה אכ' ה' הר' היס' א'
א' א' - ועיר פרא אדם יולד (אש' א' - כי ה' אש'
אוכלה הוא, ג' היס' - כי שמש ומזגן ה' (תחייט ס' -)
אף כי אלה בלי קר' דמות, ה' א' א' א' א' א' א' א' א'
כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
באריו ישאג' (הי' א') - והנה תפלתו שהתפלל (איט' א') -
תפלתו של דניאל (ג' א' א') - משרא קטרוין יתיר עייט
ה' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
אף כי המתפלל על אנשים רבים, ה' א' א' א' א' א'
חביט והתפלה א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
כי היתכן א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
חביט א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

ואני נסכתי מלכי (ת'א'ב'ג') - כמו אפול ואדור ז'א' ו'א'י'א'
 כ'א' א'נ'א' נ'ד' - ולנפיל ירך (ק'י'ב'כ' ה') - בל א'מ'ד' נ'ס'כ'יה'ם
 מ'ד'ם (ת'א'ב'ג' י') - נ'ס'כ'תי מ'ל'כי (ש'ט'ב'ג') - ב'ר'כ'ת' ה'מ'ז'ו'ן ,
 ה'נ'ס'ח' א'ל'י'ן א'ב'י'ן א'ב'י'ן א'ב'י'ן א'ב'י'ן א'ב'י'ן א'ב'י'ן א'ב'י'ן א'ב'י'ן א'ב'י'ן
 י'ב'ל'ו כ'י'ן ש' ז'נ'ה ה'צ'י'ה ז'נ'נ'ו א'ל'ך ש'ע'י'ב' ש'ע'נ'י ז'י'ס'ב' ו'י'ג'ל' כ'י'ן
 ע'נ'ה ה'צ'י'ה ע'נ'נ'ו ו'ב'ד'ב'ר'ת' ה'מ'ז'ו'ן ל'ז'י'ב'ו'ן א'ל'מ'ע'ל' ש'ל'ך ז'ו'ן ש'ע'נ'י ז'ו'ן
 ז'י'ה'ה י'ן ז'ו'ן ה'מ'ז'ו'ן ז'ו'נ'נ'ו כ'י' ש'ו'ב'ג'נו ז'א'ה'י' ש'ל'ע' (ת'א'ב'ג' ב'ג') ז'כ'ן ה'מ'ז'ו'ן
 ב'ל' ה'נ'ס'ח' א'ל'מ'ע'ל' ו'ה'ס'כ'ס' ה'ר'ב'ה' ז'י'ב'ו'ן ז'נ'ס'ח'ו'ן ז'י'ב'ו'ן ז'א'ה'י' ז'א'ה'י' ז'א'ה'י' ז'א'ה'י'
 א'ל'א'ב'י' ש'ע'נ'י ש'ע'נ'י ז'י'ן ה'ב'י'ן ב'ס'ב'ו'ן א'ל'ה'ן ז'י'ב'ו'ן ז'י'ב'ו'ן ז'י'ב'ו'ן ז'י'ב'ו'ן ז'י'ב'ו'ן
 ז' - ו'פ'ע'ם י'א'מ'ר צ'ו' (נ'צ'י' ה'ר'ב'ה' ב'א'י'ס' ב'א'י'ס'ט'א' -)

שחל עניו פניך')
 מה שיהיה הוא שיהיה (א'ס'ו') - חל נא את פני ה' (י'א'
 י'ג') - והנכון לומר ש'ח'ל'ה' כ'י' ז'כ'ב'נ'פ'ו' ח'ל'ה' א'ל' ב'ע' ה' נ'ה'י'ב'
 א'ג') - שושן עמק איומה (ת'מ'י'א' י'ו'ס'ל' י'ב') - שושנת העמקים
 ז'י'ר') - ואיך יאמר על שושן ש'ה'ו' א'ל' א'י'ו'מ'ה' ש'ה'ו' א'ת'ר'
 נ'ס'י'ה' - ולמה ברח מן הפסוק (י'י'י') - שיתארגה באיומה
 א'י'ה' א'י'נ'ה' ת'י'ב' א'ש'ל'ת'ה' ז'א'ה' ז'י'ס'ב'ה' ז'כ' - ח'ר'ו'ת'ו' ע'ש'יר'ד'ה' ז'י'א'
 ח'מ'ו'ן י'ס'ל'ה' ז'י'ב'ה' ה'ב'ד'ב'ר'ת' מ'ה' ז'י'ז'ן ע'י'ל'ך ח'י'ס'ב'ה' ז'ב'ת' ז'ב'ת'ן
 ל'ק'י'ה' , ז'י'כ'ב' ו'ע'נ'ף ש'י'ס'ב'ה' , ז'י'ס'י'ס' י'ח'ד' ל'ע'פ'ה' - ש'ח'ב'ר' ה'ר' ע'ם
 נ'ב'ח'ר' ז'י' ה'ה'פ'ס'ו'ק' א'ל'מ'ע'ל' ה'ל'י'ב' ה'ש'ר'ה' מ' - א'ל'ף' ו'ע'י'ן -
 ש'ב'ו'ה' א'כ' י'ס'ל'ה' א'ח'ר' ז'כ'ן ב'י'א' ו'ז'ו'ן ק'י'ל' - ל'ז'י' ע'ם נ'ב'י'א'
 ב'ס'א'ס' ז'כ'ב'א'ר' א'פ' ה'ח'ב'ר'ת' ח'י'ב' נ'ב'י'א' ח'ש'ב'ט' (ז'י' ב'כ'א'ס' א'ס'ט') -

וראף כי מצאנו דעוול (דבאסי) (זו וביאנז סינצו החילוף) ז
 בניז דעוול (נכאסי) (דעוול נהי) (דודניס (דבאסי) (
 דודניס נהי) (וכן יחברו יספספס פס פתיס כי תסע יונני
 אחר דעולת וביאנז שנינו גכ החילוף סיטי דתינו דדנן
 התפסל דוססין כיו נכאסי (דבאסי) (הנניס הנניניני (יחאסי)
 ונסיס (שס) - וכן חבר יום עם פדיון ועליון (סי) דהה האכה
 מ דילן תנצנ) - כמו חיון (יחאסי) כחין (יחאסי כז) וחטין
 (יחוניא ז) - עשור עם עשור תעשור - אם הי המתפלל
 אפרתי, שאו יכן ארבי סין יעניס כזויני דאסיסיס) (
 אוי נא סבלט וויכ סבלט - אמרו חכמים זל (יגיא) (
 דחמונא לבג בעי, וינע אס יכן דתפלת אקספ ינייה תיו
 סניכס וול אהיס קאסן סלגיס, אול יה איני נכון כי לפי זה ייה
 נכסיק ארבי וכו' - היה עם פיפיות, דתפלת סוסל אחי סויל
 אלס, זלס דאיתן תפלה נאיכ ואל יכסלו נכזונס ותפלה זי איני
 כהג תניג - מזה משא ה (יכיו כג) - כמו נבואה. כיו
 תלס אסס חזק (חדיני) . יסו רבי ה (יחאסי) - ולא תקראני
 עוד בעלי (חאסי פ) - עם הבעל שהוא עלם. י"ו ס"ו הי"ש
 בבקשותיו דשתי העבול בעל - כי אם אישיו, וזל הס' אס וחי דאס תיו
 י"ו חלל סאסן קאסן נאס י תכניא אסי. זל תנצני סויר קאלי - ומזה שאין לו
 אקיל אסס ח"כ ד
 י"ו ס"ו אול אסס
 תפלות הנכונס יח
 דניניס א תפלת חסר
 אכסר ו אדס קוני
 חתמול אסס ילס
 זכ

וברך ה' ישמך ה' ישמך מכל דע : (ב) במקום
 המוכן. ה' דיבית יתפלה : (ד) וכי תחדל לגדור (גדלי כג) :
 (ה) מחבלים כדמים. (שי כ) - כמו יחבל און (תפילי) חבלתך
 אמך (שי כ) - שמה חבלה ילדתך (ש) - צינים וחבלים (יש"ג) -
 וחבל שלישי. ה' יאנין חובל ה' יאנין יתך - וכעווכב
 בראש חבל. (יש"ג) - הוא שם התאר. ה' שם חבל. כו
 ה' אפי' יתחיל (שפיט) : (ד) כי בא החלום ברוב ענין. (ש)
 יפה : (ז) וְגֵדֶר אֲבִינוּ (יש"ג) - ובמזכרת. ה' חסד ה'
 דת' כו יציר יזה (כדרכ כג) - און בגזל (וינ"ה) ה' שאל פגל
 יתנן חסדו ה' שאל ה' חסד נחמה וינ"ה יתן כתר חן
 גזר יאנין ה' - לענין אכל. לפי שאלו שריני ה' אפי' חלוא
 יאנין יתן () : (י) חפעלי הכפל. ע' רבב - מציון לביים,
 ה' רבבו. ה' צווי אביב ה' פאליט נמי א"ה (וענין חסד ה' אה"ה
 ינין שאל) כו רבה נשק ונ"ה שאלו נמי יחזיר ה' רבה (שפיט) -
 טוב וכשר הדבר (חסד) : (יא) פן תשבענו ודהקאתו.
 (יש"ג) - ואם אתן נשנת לעיני (תפילי) - הלמד הכדית
 חסמכיה. ה' ה' לסיני יכריח חסונה ושוב יהיוט פריח
 וכן דת' כריח - כי ענין שננת הקמוץ שנתי. כ"א בתוב חס
 אתן ענין יאנין ונ"ה אף נחלת שביה ח"י. (ש"ג) ענין נחלת.
 אכ/ ענין ונדקא י"ה (שמו) ענין ג"כ ונדקא - גם הם קמוץ. ה'
 נחלת חקת יאנין חס : (יב) נחלה מכותי ניהו יאנין חס.
 חולא חסד חסמכיה יגוה נמי ל"ה - וחלי דע הוא (נח"י) -

שהעין שלהם איננו שלם, נח' שו' - על ראש דשעים יחול
 (כח' אג') : (יד) והגותר בבשר ובלחם. (ניני' א') : (ניז) זה
 פסוק שולישני. (א.א.ל' כ') יח' אין אוב דאיש שיהא אב' (א' כ')

והיודע סוד השם ידע כי גבוה מעל גבוה הם חמשה
 וחמישים ולא אוכל לפרש, דכירש' אל התורה אל הפס'
 כי הוא הילויש לבד (בדרוש) כ' " ושע' אין י' ש' ז'
 כולם כמות דכירש' יתא' דכס' אגלוה' סלוב' " חמשה
 כמור' ש' הדי' אלה סל' ו' " ופירש' כ' הוא כ' י' ש' כ' שפס'
 והשמות הם גבוה אסלה אגלוה' אסלה אג' על אגלוה' דדי' ש' ש'
 " ל' הילוי' אגלא' הש' אג' סל' דוס' כ' א' ז' כ' א' ז' א' ז' א'
 " ד' כ' כ' א' ש' ש' ש' כ' כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 " א' ז' ז' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א'
 " א' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א'
 " י' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א'
 " א' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א' ז' א'

יברכך ה' וישמך ה' ישמרך מכל רע : (ב) במקום
 המוכן. ה' דכיה תפלה : (ד) וכי תחדל לנדור (דכיה כג') :
 (ה) מחבלים כרמים. (ש"ג) - כמו יחבל אמו (חל"ס) -

כתנת

קחלת

פסים

שהעין שלהם איננו שלם, נמי ש' - על ראש רשעים יחול
 (יכח' א' ב') : (יד) והגותר בבשר ובלחם. (וינ' א') : (יז) זה
 פסוק שלישי. (ואי' ב') יאמ' אין טוב קצתם שיהא זכ' (ו' ב')
 ונאית כי אין טוב יוא' שיהא זכ' וזין ה' : (יט) ובא הארי זאת
 הדוב (שמ' א' ב') כי הנאוי וקא' הנאוי והזכ' אפי' אהיה ה' ה'
 הנאול יוא' את קח' על סכ' כו' ג' א' אהיה ג' אהיה
 אפי' סכ' (שמ' א') - אענה את השמים והם יענו אר' -
 הארץ (ה' א') - יענה את הכל. (נ' א') - הכבוד הנוסף.
 יכח' - מעלה נשיאים. (ת' א') וזו' אהיה. אפי' יע'
 ה' ונאית, זכ' וזה יענה אהיה אפי' :
 ך (א) על ארבעה עינים. נאית א' יוא' ורבה בסוף וברבים חס'
 ה' ובה היא. - לרב תרבו את גדלתו (ק' א') - רב את
 יוצרו (י' א') - רבה קשת (כ' א') יאמ' ויהי ח' אהיה
 יוא' רב כי השמש א' א' רבית (י' א') - והבא אחריו יורה
 עליו. כל נאית ח' אהיה סכ' (שמ' א') יוא' יוא' כי אהיה
 יכח' יאמ' יייה - והוא על משקל דלים רפים - יען יך לכבך
 (י' ב') - וברקים רב ויהומם (ת' א') יורה אהיה
 יאמ' יייה. תחילת הפסוק יוא' ח' ויפ' (שמ') - מושע ורב
 והצילם (י' א') - על כל רב ביתו (א' א') - קרית מלך
 רב (ת' א') - קרית חנה דוד (י' א') - שהוא המקום.
 ה' אפי' יייה. א' רב אהיה אפי' - בעבור שלא הודיע
 המלות ותהיינה למלך הרב. כ' יאמ' רב אפי' אפי' אפי' אפי'

כמות

קהלת

פסים

כפי הכסות את המלך רב באור המלכה לו דהא גיבשה
 וכו' והוא המלך הרב . אכל האין גאונא ואינו אפי שיחת שוקי
 וכו' כי לאלף לאלף הרב אינו נטן כי קדית הוא סוק והוא יכיר
 הסוכות כפי לאלף ה' יא - רבי המלך (כיו' י"ג) - ובה היא
 על האדם י"ן : (ב) חסר משוגעים אגו (שיואל) - מלא
 ימים (כיו' ו') - ואינו חסר מכל תאות נפשו) -

ותחסרהו מעט מאגלדיהם (י"ג) - והממעט ל החסר
 (שיואל ו') הפסול - העדיף (ש"ט) : (ג) תחל באחד (ש' שיואל
) - ובקומו אפרשנו (ויק' ב' י"ה) : (ד) ואילו לעברים

ולשפחות (ש"ט) - ואלף פעמים אלף אלפים . ה' פאייס
 אלף כסברי יחבד אל שש אלף סססו הוא אלף אלפוס -

$$\frac{10000}{1000000}$$

כמו עשרים פעמים . כוסברי יחבד פאייס פאייס 20
 הוא יחבד מאלף . והי' הגדול ז' זאב כסברי אג' פאייס פאייס 400
 כ' פ' , ודעת בן עזרא לא ידעת לבון פ' . והנה זכר אורי
 ודעת ז' זאב לא ידעת לבון . זכר הי' זכרת המור , לא ידעת לבון
 של ידע ב' זכרון , או לא ידע לבון ליה פי כן . אכל המלכה
 שכל קדו' מ' כי אלף הי' פי' ש' פאייס אלף (כ"ג היכרי' פ' ש' פ

ז' זאב) כפי המלך מלפני שני : (ט) ומה כשרון לבעליה
 כי אם דאות עניו (ע"א ה') : (יג) והסכל יבדה דברים (ל' ז'
 י' ז')

פ (יא) והענין בעצמו טוב . ה' מ' . ש' יכריש . אכל אינו יחנן

היסוד: (ה) האגרות נפש הצומחות. א"ל שאלו בשרת הרב פה
 לביא הדבר הזה שאריבט ב"ש כסאק * ואין זה הספר חוכן
 (כבר על סוד הנפש העמוק" ר"ע יוני עבר זה יתבט זה ש"צדיק אפ"הו
 דכל בשר לא יאמץ אהינך הדבר דיוחך (כ הרב אהב את העלמי
 מאד ואל כן סיניט שהוא קאלו ושיע שאלו עמתי אהדיק ית לרנטי)
 נאמתיך אן עבדי החכש ה"ש ק' תפ"ן דס' רוח"ן כ"יכ כאל"ן (אקל לנ
 קאלוהי ית אהט הנה ווארט הנה לעצ"ן זה ש"מנע"ן) וז"ל הלוח תל"ן
 הוא ה"מא קאלוהי וש"כ הארעה ונפ" גפ כ/ אלוהיבט יט'
 היסודות כחכש אלו ש"מנע דהפ כח ה"מנע"ן (וסל"ן א' ה"מנע)
 והי' צ"מ ה"מנע"ן ה"א ה"מנע"ן ש"פ אהבט והי' אולי אלו
 ה"מנע"ן אהב יתבאו ין ה"מנע"ן ונע"ל זה הכח הנפש ה"מנע"ן וכו'
 ה"מנע"ן אלו ה"א ה"מנע"ן כה"מנע"ן נוס"מ ונ"מ יתך קאל
 חייב"מ ונ"מ דהפ נפ" ה"מנע"ן כאלוהי אלו ש"מנע"ן דהפ
 כ"ה ה"מנע"ן סל"ן א' האלוהי והי' צ"מ קאל חייב ה"מנע"ן ושר
 ה"מנע"ן אלו ה"מנע"ן אהב נב"א ין האלוהי ונע"ל זה הכח נפ"ן
 ה"מנע"ן והי' אל סני' נ"מ אקאל חייב חיל"ט חיל"ט הי"מנע"ן
 וכן התע"מ ה"מנע"ן וה"מנע"ן. ה"מנע"ן ה"מנע"ן הוא ה"מנע"ן וה"מנע"ן
 ה"מנע"ן וה"מנע"ן ה"מנע"ן ואל סני' ש"מנע"ן ד' א"מנע"ן הארעה
 היסודות ונפ" ה"מנע"ן ונפ" ה"מנע"ן אלו ש"מנע"ן ד' כח ה"מנע"ן
 סל"ן א' יתך קאל חייב והי' צ"מ ה"מנע"ן ה"מנע"ן ושר ה"מנע"ן
 אלו ה"מנע"ן והי' ה"מנע"ן יתך קאל חייב ונע"ל זה הכח
 נפ"ן ה"מנע"ן א' נפ"ן ה"מנע"ן ע"כ אס"ן הי"מנע"ן כ' ה"מנע"ן

וְהָיָה כִּי יִשְׁמָעֵל הַיְהוָה אֶת קוֹל הַבְּתוּלָה וְהִשְׁמַעְתָּ וְהִסְתַּחֲסַתְתָּ וְהִמְדִּיתָ יְשׁוּעָה
 הַמֵּתָה הַזֹּאת שֶׁנֶּשְׁפָּט אֹתָהּ הַיְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל יְמֵי חַיֵּינוּ - מִתְּחַבְּרָת
 עַד זְמַן קְצוּבוֹ, רָא שֶׁנֶּשְׁפָּט לְהַשְׁמֵט אֶת הַיְהוָה וְאֵת כֹּחַ יְשׁוּעָה
 כִּכְפַר הַחַיִּים - הַיּוֹגֵא הַמֵּתָה אֲדוּדָה וְהַצְרִיכָהּ לֵאכֹל - כִּי נֶשְׁפָּט
 הַיְהוָה לֹא כְּחַיֵּינוּ, כִּי כִּי הָיָה, כִּי הָיָה כִּי הָיָה - אָמְרוּ
 חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל ז"ל (על ענין זה) - כִּי כְּעַם בְּחִיק כְּסִלִּים
 יְנוּחַ () - בְּרֹב חֲכָמָה רֹב כְּעַם () -
 וְהוֹסֵר כְּעַם מִלְּבָד () - טוֹב אֲשֶׁר יִפֶּה לֵאכֹל
 וְלִשְׂמֹת () - טוֹב לִלְכֹת אֶל בֵּית אָבִל () -
 וּשְׁבַחְתִּי אֲנִי אֵת הַשְּׂמֵחָה () שׁוֹ הַיּוֹלֵד גַּב חָיָה -
 וְלִשְׂמֵחָה מִזֶּה אוֹ עוֹשֶׂה () - מִזֶּה יוֹתֵר לְחֹכֵם מִן
 הַכְּסִיל () - וּשְׁבַח אֲנִי אֵת חֲמוּתִים () -
 וְעַתָּה כִּי לִכְלָב חַי () - כִּי אֵין מַעֲשֶׂה
 וְחַשְׁבוֹן וְדַעַת וְחֻמְמָה בַּשְּׂאוּל () - כִּי עַתָּה לִכְלָב
 חֲפָץ () - וְטוֹב לֵאמֹר יְהִי לְרַשָּׁע וְלֹא יִאָרֵךְ יָמָיו
 () - יֵשׁ רַשָּׁע מֵאָרֶץ בְּרַעְמוֹ () -
 אֲשֶׁר יְהִי טוֹב לִיכְנִי הָאֱלֹהִים () - יֵשׁ רַשָּׁעִים
 שְׂמֹאעַ אֱלֹהִים כְּמַעֲשֶׂה הַצְּדִיקִים () - בְּעָבוֹר הַאֲתָחוּם .
 רָא הַמֵּתָה הַזֹּאת הַיְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל יְמֵי חַיֵּינוּ - רָבִינוּ סְעִדֵי גִאֲוֹן, קָם
 הַמֵּתָה הַזֹּאת יִשְׁמָעֵל הַיְהוָה () זָלָה וְכֹפֵר תְּחַבְּרָת אֱלֹהֵינוּ .
 לֹא שָׁלַח כְּחַיֵּינוּ, כִּי הַיְהוָה וְכִי הַכָּסֵם וְכִי הַתְּמִינָה וְכִי רָבִינוּ
 אֲמֵרָה לְאַיִן עַל שְׂאוּל נָפֵס, רוּחַ, נְשָׂמָה, וְרֵמָה דְּאֲוֵרָה נָפֵס

כתנת קהלת פסים

לא שיש לה כח נתיבות כליק כי תראה עשוק (רפסו יו) וכוונת
 לשם כוח לא שיש לה כח כשם כליק לא תראה דחוק אכסוס
 (נתיבות ז) וכוונת לשם נשמה לא שיש לה כח ידעי כליק זעלמ
 לעי. ת. הינט (יחוק אב) עב - תנצחנה הנפש. הנטיה זעלמ
 ינתיבות הנפש - והיא המולידה בעס. כ"ש קלמ כ"ס לא
 תהיה כחוק אכסוס - ודונה זה פי טוב בעס. יתח טוב
 דהתקנה החח האלוט כסם והתקנה הנפש האלוט שחוק וכוונת
 כי י"ש. או יתבט - מדוע פניכם רעים (דכ"ש: ז) - וענין לב
 הוא השכל (ש"א א"א) - אל תתחכם יותר (ע"א) -
 למה תשומם (ש"א סוף סוף) - והעבר רע מבורך (הוא תפ"א)
 כנגד הכסיל העמל (א"א ז) - כמעשה הכסיל (ש"א א) -
 וגם כמוב למעלה (א"א סוף כי אכ"א חו הוא א"א) (ע"א א' ז) -
 וגם לב בני אדם מליא רע ז יא ד"א כי אכ"א חו זכ הוא ית
 יתקט דע א"א - גם כן דברים, כ"א זה ג"כ יתקט דע
 א"א וסדרותיהם והוא כליק אהע כי ש"א אכ"א חפ"א זנה האלוט -
 על הרוב ידבר כי דחוק ש"א כליק טענתני - הנמצא
 למקרים, אלוט יתחוק כי דחוק ש"א ז"א ג"א יא יא
 כי הוא ע"א ד"א ש"א יתני אפיקוס (ש"א א"א כי הי"א ז) -
 וקובץ על יד יתבה (י"א י"ג) - ויש מפוזר ונוסף עוד (ש"א א"א) -
 והוא א"א היסט כ"א אפיקוס היסוד ע"א א"א - והוא כ"א ש"א
 ויש לש, כליק כתנת אלוט יתני ד"א אפיקוס - וכן יש

רשעים שומג'יע' ג'כ'י'אל ת'אס' - כ'ן י'אור כ'מ'ע'ש'ה ה'כ'נ'י'ק'ים ו'כ'ן
 א'ז'ר ת'מ'א' ב'פ'ר ל'כ'י'ן א'ה'י'א ת'מ'א' א'ה'ס'כ' ת'א'נ' - י'ן א'ז'ר ת'מ'א'
 כ'פ'ר ה'ז'ה ה'וא ש'נ'ן ד'ס'נ' א'ל'נ' - י'א'נ'י'ן כ'ן א'ז'ר ת'מ'א' ד'ס'ס'ר ת'מ'א'
 ר'ז'ר א'ה'ס'כ' - ו'כ'ן כ'ס' י'א'ל' כ'י'ן א'ל' ת'א'ן כ'ס'י'ן (ל'ש' ב'ן) ו'א'ח'ב' ש'נ'י'
 כ'ס'י'ן (ל'ש' ב'ן) ו'כ'ן כ'נ'ד'י'א'י'ט' ו'א'פ'ל'ו'י'ט' ד'ת'ר'י'ה א'ה'י'ו ת'א'נ'ך א'ל' ת'מ'א'
 כ'ן א'ה'ס'כ' י'ת'י' ד'ק' א'ק'י'ן (ר'פ'י'ו'י'ט') ו'א'פ'כ' כ'ן א'ז' י'ת'ר' א'ק'י'ן
 ה'ז'ה כ'א'ע א'ה'י'א , ו'ז'ו א'ז'ל' א'ל' א'ק'י'ן ו'ק'י'ן א'ה'פ'ר'י'א' ד'י'ע'ק'ן כ'י'ן א'ז'
 י'ת'ר' א'ק'י'ן א'ל' ה'י'א'ס' : (ו') ה'נ'נ'י' ס'ך א'ת' ד'ר'ב'ך ב'ס'י'ד'ים (ת'א'ל'ש') -
 ב'ש'ב'ת'ג'ו ע'ל ס'יר ה'ב'ש'ר (ל'מ'י'א') - ו'א'י'נ'מו מ'ע'ק'ן א'ח'ד' , כ'ן ז'ה
 א'ל'ן ת'מ'א' י'ת' א'ל'ן כ'מ'ך א'ז' י'ת'ר' , א'כ'ן ה'וא א'ל'ן (ת'מ'א') א'ל'ן א'ל'ן
 א'ל'ן כ'י'ן ד'כ'ב'י'ט' א'ל' א'ל'ו'י'ט' ס'י'מ'י'ט' , ו'א'ל'ו'י'ט' ס'י'מ'י'ט' א'ה'ע' (ל'פ'ל'ו'י'ט') :
 (ז') ו'י'א'ב'ד ל'ע'ו'ן ז'כ'ר - י'ת'ר'ע' א'ז' א'כ'ב' ח'ס'ר ר'ז'ר - י'ת'ר'י' י'ת'ר'י' א'ה'ר'א'
 א'ז' א'ל' ח'כ'מ' כ'א'נ'ן - י'ת'ר'ע' י'ת'ר'ע' י'ת'ר'י' (ל'ש' א'ז') - ע'ד נ'מ'צ'א' ע'ו'ל'ת'ה'
 ב'ך (י'ת'ר'י'א' ב'ן) - ה'י'א' א'ה'ס'כ' א'ז' י'ת'ר' א'פ'ל'ו'י'ט' ת'א'ן = (ד'ח') ע'ל
 מ'ש'ק'ל י'ל'ד' ו'י'כ'ה' ה'ל'ך (ל'ס'ו'י'א') - י'ת'ר' ש'א'ת' (כ'ד'א'ל') : (ט')
 ו'י'ב'ה'י'לו א'ת' ה'מ'ן (א'י'ס'ת') - ט'ו'ב' כ'ע'ס' (א'י'ס'י') : (י') מ'ז'ה
 ל'ע'נ'י י'ז'ר'ע' (א'י'ס'י' כ' א') - ה'מ'ר'ק'ם ה'מ'ק'ב'ל'ים כ'ן ת'מ'א' כ'י'ן א'ה'י'א' א'ז'
 י'ת'ר'ע' י'ת'ר'ע' , א'ל'ן ס'י'ך ת'מ'א' י'ת'ר'ע' כ'ן א'ל'ן ה'ת'ר'י'ה א'ל' : (י'ב')
 ש'א'י'נ'ד'ה מ'ת'ה' ב'מ'ו'ת' ה'ג'ו'ף ס'י' א'ז'י'ן ת'מ'א' : (י'ג') ו'מ'ב'י'נ'י'
 מ'ז'ל'א'ב'ת' ה'ש'מ'י'ם , ח'כ'מ'י' א'ה'י'א' ח'כ'ב'י'ט' - א'ש'ע' ב'ר'א' א'ל'ה'י'ם
 ל'ע'ש'ו'ת' (כ'ד'א'ל') - ע'ק'ם ב'כ'ל מ'ז'ל'א'כ'ת' , ו'ז'ו כ'י'ן א'ל'ן א'ל'ן :

(נד) שמוח בחזר (נ'טו ז'ט) - כי על כל אלה יש סוף סוף -
 שבע כפולות בג' כפר'ת (י'טו) - על דבר אשר לא
 קדמו אתכם (ה'יג) - על דברתי מלכי צדק (ת'ט ז') -
 על דבר אמת וענוה צדק (ש'ט י') - מלאאתי משפט נ'טו ז'
 דבותי בגוים (י'כו ז') - שרתי במדינות (י'ט) - ולא יזכר
 אדם לטעון בעבור ששהסנון בא מן המקבל (נ'טו ז'כז) -
 בתחלת הספר (ה'יג ז') : (טו) הוא הנמצא לפדקים (י'ט)
 י'טו ז' - המתענה תמיד (כ'טז ז') כי ש'טוה ה'י'טו ז' ויש
 אומרים וה'י'טו ז' - תשתומם ה'י'טו ז' ה'י'טו ז' וחסן
 ת' ה'טפ'ל וכן הוא ש'טו ז' ה'טפ'ל ז' ת'טו ז' ה'טפ'ל ז' וחסן
 א'ת'טו ז' כי י'טו ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' י'טו ז' ה'טפ'ל ז' וחסן
 י'טו ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' י'טו ז' ה'טפ'ל ז' וחסן
 שניה ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' י'טו ז' ה'טפ'ל ז' וחסן
 שניהם ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' י'טו ז' ה'טפ'ל ז' וחסן
 ות'טו ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' י'טו ז' ה'טפ'ל ז' וחסן
 שהעין שלהם אינו שלם - צוה' ז'טו ז' כי ת'טו ז' וחסן (ה'יג) ז'
 ז'טו ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' י'טו ז' ה'טפ'ל ז' וחסן
 ז'טו ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' י'טו ז' ה'טפ'ל ז' וחסן
 ספרו ז'טו ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' י'טו ז' ה'טפ'ל ז' וחסן
 י'טו ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' י'טו ז' ה'טפ'ל ז' וחסן
 קי'טו ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' י'טו ז' ה'טפ'ל ז' וחסן
 ז'טו ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' י'טו ז' ה'טפ'ל ז' וחסן

י'טו ז' כי לקי'טו ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' ה'טפ'ל ז' : (כ) בשבע התועבות

לב חורש מחשבות און (יאל. ו) : (כא) תכעס ויחשך נס. ו. א. א.
 ס"ג ז) : (כב) כל פעם, ה"א יאל פעם - חובר על לשון זכרים,
 פעמים ים היו ס"ו | זכר אלא יתעל ינוט ק"ז כ"ח זכר
 הת"ר הסוק יאלו כי כה ככות סי עכ"ל - אך הפעם הזה,
 (אס"ס"ס וי) הנה ז' : (כג) על תתחכם יותר (א"י) - והבא
 עמוק, ה"א יתע"י : (כד) מ"ב עמוקים עצה בלב איש ואיש
 תבונה ידלנה (יאל. כ"י) : (כו) פועל. ה"א דינע - מוצא רוח
 מאוצרותיו (ת"י"ס ל"ה) - ודאני להיות מוציא, א"י אה"ו
 ידע הכ"ר - ובא מלעיל, ט' ה"ו אה"ו יאלס כ"י א"ס
 ודע"י א"י א"י ע"י, ט"ו - במלה שאחריו. ה"א פ"ג אחר כ"ח -
 שהעין שלהם אינו שלם, נ"ו. יח"י"ס א' ה"ס. יח"י"ס א' ז"ר -
 משטח דרמום (יח"י"ל כ"י) : (כז) על לשון החכמה, כי אלא
 יד או לייק יאל אמה ק"ז - שהמחברת האחת, ה"א ח"ר ל"ט
 ואל"ס ז"ל נ"ה כ"ו כ"ל התג"ן יל"ס - וק"י ח"כ יח"ב"ר
 ואלו ח"כר הח"כר ינ"ל וינ"ל י"ה כ"ל א' ה"ו א - בהסכמת
 הנשוא בדאשנה נושא באחרונה או שני המשואים או שני
 הנשואים בשוא און תוליד בין שתי המחברת דעת שלישיית.
 י"ס כ"א ח"כ"ר התג"ן יל"ע יל"ס"י"ס (יח"כ"ר) ש"ו"א יוא"ר ז"ל א"ל יל"ס"א
 נ"כ"ר"א ת"ל"ה ר"ה כל א"ס ח"י, וכל ח"י ח"י"ס, ית"י"ס יח"כ"ר וינ"ל ז"ה
 יד"ס"א ח"ל"ה כל א"ס ח"י"ס, וז"ל"ה ה"ו א' ח"ל"ה ז"ל ח"כ"ר
 ה"ו"א א"ל ח"ל"ה ח"כ"ר א' ונ"ל"ה ח"כ"ר א' ח"י"ס וכל יוא"ר

ועשה ישראל. כל אדם רבניו יבטל ויהי גפיל - לאלה העבודת

הנזכרות (ע"ה יחג"ל) : (כח) הבנין הכבוד יבטל - שלחו
ביאש מקדשך (תהי"ע ע"ב) כפי ה"לך יבטל תהי"ע יבטל ויבטל

אבני - התלל בני (כח"ל ע"ב) לאו א"כ נג - ויהתלל גם אליהו
י"ה י"ה - ושלש מאות כמו פלאשים (ע"ה י"ה) : (כט) על לשון
נקבות. לא ח"ב"ע"ה ות ה"ה ס"ה כ"ה"ה נ"ה"ה י"ה"ה י"ה"ה י"ה"ה
ש"ה י"ה"ה : י"ה"ה י"ה"ה י"ה"ה

ד (א) אל בקצפך תוכיחני (תהי"ע א"ה) וה"ה אל י"ה"ה

תהי"ע י"ה"ה ע"ה כ"ה"ה כ"ה"ה י"ה"ה - י"ה"ה י"ה"ה י"ה"ה
ימות (כח"ל ע"ב) ויהי י"ה"ה י"ה"ה כ"ה"ה י"ה"ה י"ה"ה י"ה"ה -

מתן במתד יפדה אף (י"ה"ה כ"ה"ה) י"ה"ה י"ה"ה י"ה"ה י"ה"ה

דחי"ה ח"ה כ"ה"ה כ"ה"ה דחי"ה י"ה"ה ח"ה י"ה"ה - מאל אבין
ויעזיך ואת שדי (כח"ל ע"ב) י"ה"ה ח"ה"ה י"ה"ה י"ה"ה ואת

כ"ה"ה כ"ה"ה ואת ע"ה - חדי אביר יעקב (ע"ה) - משרים

אדובך (ע"ה) - יתהלך במשרים (י"ה"ה כ"ה"ה) - וכיין הטוב הולך

לדודי למשרים (ע"ה) י"ה"ה י"ה"ה י"ה"ה י"ה"ה י"ה"ה י"ה"ה

כ"ה"ה כ"ה"ה י"ה"ה - מופו בתוכו, י"ה"ה פ"ה - כי לא מודע (י"ה"ה) -

באור פנך מלך חיים (י"ה"ה ע"ב) - כי בהתגבר הנשמד (ע"ה)

(ע"ה) : (ג) מה שיפא מפיד, י"ה"ה י"ה"ה י"ה"ה : (ד)

נדעה נרדפה (ה"ה ע"ב) - אל מדנו מדברו (ע"ה ע"ב) :

כתנת קהלת פסים

(ד) לעות אט יעוף דבר (י"ג) - ביד איש עתי (וי"ג) (י)
 יודעי העתים (י"ג) - יודעי בנה לעתים (י"ג) :

(ה) כאשר החלותי בתחלת דברי (י"ג) - וחיותי
 מעבור בשלח (י"ג) - מלחמת הממכרות (י"ג) -
 והוא ישקיט ומי ירשיע (י"ג) - ובכל אשר יפנה ירשיע
 (י"ג) : (י) ובא השמש (וי"ג) - השמש יצא על
 הארץ (י"ג) - בא בשכח (י"ג) - שיאמרו
 מאורה (י"ג) - אלה שניה אלה פסח יתחיל אמתו אלו -
 וזרח עליך כבוד ה' (י"ג) - לא יהי לך עוד השמש
 לאור יומם (י"ג) - אין חרצובות למותם (י"ג) - כן
 בנות צלפחד דוברות (י"ג) - אלה אלו וכן אלו :

(י) גם זו ראיתי חכמה (י"ג) - ואני
 כמעט נטוי יגלי כי קנאתי בהוללים (י"ג) :

(י) בשלי הסער הגדול (י"ג) :

(י) יכון ושמח (י"ג) - מפעלי הכפל. דבר כן -
 שפתי ברוך מלכו (י"ג) - לכן יכיר מעבדיהם (י"ג)

אין אלה : (ב) מי שם פה לאדם (י"ג) - הפך והעור והשומע
 אלו אלו שם אלו הפך אלו אלו אלו - לפקח עינים
 עורות (י"ג) - פקוח אזניים (י"ג) - כעבד באדוני
 (י"ג) - כמוני כמוך (י"ג) - כעמי כעמך (י"ג) -
 כחשך כאורה (י"ג) - כימים אשר יעבתם (י"ג) :

ו) לעולם י"א ארץ : (כי) כי ארד אל בני אבלי שאולה
(במלך) ט יסוף ארץ בן יואל בן י"א יסוף ארץ ארץ ארץ :

(יג) ובור לא ינצל ברוב כח (הרשע) - ויהיו רעים י"א הרשע -

באחד מהשבעה . רב זה הוא יפא הרשע . הוא אלוהים בן

ט לו ארץ ארץ יבואתו בן זה י"א ינכסו ארץ י"א

ש"ה הרשע יפא יפא - ר' יחודה ברבי דוד . הנח

חיו - בדש ויסע . י"א נסע וכן וישא י"א נשא ויתק י"א נתן

ייע י"א נסע י"א נדד . י"א נסע . י"א נסע . י"א נסע . י"א נסע

(יח) י"א נסע . י"א נסע . י"א נסע . י"א נסע . י"א נסע

נסע וכן - קמו סעו (י"א) - שאו את ראש (י"א)

י"א (י"א) - תנו יד לה (י"א) - גפלו עלינו (י"א) י"א

י"א י"א - בנן עני במלת עתי . י"א י"א י"א י"א י"א

שתי י"א י"א י"א - ולוא אשנה לו (י"א) וכן י"א

בת אסר י"א י"א בן י"א בנה י"א י"א בנה - במלת

אתה . כי י"א י"א ארץ נגרי י"א י"א י"א י"א י"א

חיים י"א י"א י"א חיים י"א חיים י"א חיים י"א חיים

י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א

י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א

י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א

י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א

י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א

י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א י"א

ויגד לא ידע שג האלוקים וסוד תפלות ושמחה ע"כ כו' לומר שג
 סוף כל אדם ואלה ושמחה הוא ענין פשוט - ומשג' ה' לא תזכרו
 (כח' כג' ע"ש הפסוק): (טז) וצמית והלכת אל הכלים (כח'):
 (יז) כמו שפירשתי (ש' אלו) ווא ג' סנייה קצתו איננו
 נשמיט והייסוף זכרו חניט דמא נשמיט וואס תשרי כ"א
 ס' שט אפלוט כ/ ואלונו ס' תפול גרבר לוי היסוף:
 (יג) נמצא בכל המקרא לען יהודי כ' אלו מות הו קניט
 רביט ס' קניט סמוך אלוט קאלו רביט - בנות צעדה
 עלי שור (כ"א י"ט) ותקח האשה את שני האנשים ותצפנו
 (יח' ע' ס' א' וכו' רביט - ויקח חזקיהו את הספד
 ויקראו (ש' א') ראו וניט כ' יאניט כ' יט ויני תני
 אלו הספוט יז פאלניט וניט יז וזו לו אלוט אלוט ג' אלו
 אלו ויכ' אלו ויני אלו (ש' א') ופי הספר, כ' הספוט
 התפ' התפוט שט סניט (ואניט כ') א' כ' יז א' ז' ז' ז'
 ש' א' א' ג' א' כ' יז - ז' - אבעקות (ש' א') - מים
 תבעה אש (ש' א') - אגם גבעה בחומה נשגבה (ש' א')
 א' אלו אלו יניט יניט א' - שהוא פ' הפעל' ש' נשג -
 גחל נובט (ש' א') - בי הזבובים יניטו, כ' נשג שני
 יניטו הזבובים יניטו אלו קיאל - הוא שם כמו כבוד
 אלו יקר ש' אלו שניט ויניט כ' - ולעולם הוא קמוץ, כ'
 אלו יקר ש' אלו שט הו אלוט דניט תמא תניט כ' יניט

וכן דסיניט' כיו באי העקרד (איט' א') - וכל יקר ראתה
 עינו (איט' ב') - ואת יקר תפארת גדולתו (איט' ג')
 שט - יקר רוח איש תבונה (איט' ד') - יתנו יקר לבעליהן
 (איט' ה') - נראה אליו המקום פעמים (כגל') כ'ס' י'ג'
 פ'כ'ס' - וכ'כ'ס' (ש'ט' ט') וי'ד' ה' א' א'מ' ש'ט' - ובנה מקום
 בית ס'א'ט' י'ג'ר' כ'י'ג' (ש'ט') - מהקדמונים ויהאחרונם
 ס'ט'א'ר' ו'ר'ב' ח'פ'ט' א'מ' ח'פ'ט' ו'כ' (ש'ט' ה') - וחק בגו בית
 ל'א'ל'ד'ק'ן' ו'ה'א' כ'ר'ס' ח'ז'ל' נ'מ'י' ש'ט' י'ג' ז'ג' א'ט'ט' נ'ר'ע' א'מ'ה
 ז'א'ק' א'מ'ה' ו'כ' - בדברי אחיה (ש'ט' ט') ש' א'מ'ה' ח'א'ל'ו'ן' ה'נ'פ'י'
 א'ל' י'כ'כ'ס' י'ג' א'ש'ט' י'ג' כ'א'ן' ז'ש'ט'ו'ן' א'ש'ט'ט' ה'ז'ן' כ'כ'ס' ג'ו'ס'ט' -
 בקרובי אקדש (איט' י') - קדמונינו ז'ל' (ניבוא' נ'כ'י') -
 וסביבו נשערה מאד (ת'פ'א'ט' נ') ז'ל' ש'ט' י'ג' א'ר'ב' ה'י'ג' י'ג'
 ש'ט' ס'ב'י'ו' ה'ר'ע'י'ס' כ'ח'ט' ה'ש'מ'ה' - על גדולים משלמה ל'י'י'
 ז'ל' א'ל' ה'א'י'ת'ת'ס' כ'י' א'נ'ר'ע'י'ן' ז'ה' ה'ר'ב' ס'ב'ל' א'ח'כ'י'ס' כ'י'ג'ט'
 ו'ח'ט'א' י'כ'י'ן' : (ב) שראשו נטויה לפד שמאל (ש'ט' ט'
 ה'י'ט'ט' ז'א'ק' ה'כ'א'ט' -) איש איטר יד ימינו (ש'ט'ט' ט'
 ג) - כי המשל ז'ל' ר'ן - ז'כ'ל' א'מ'ר' י'נ'כ'ה' כ'כ'ה'ל'ו' ש'ה'י' א'ל' כ'ח'
 כ'י'ר' א'מ'ה' ז'כ'ל' ז'ל' ה'כ'ב' א'ה'י'כ'י'ק' : (ד) כי מבית הסודים
 יצא למלך (איט' ט') - הרפה לה (ש'ט' ט') - על כן
 הוא מרפא (ניכ'ו' א') ק'א'ל' ז'ה' י'א'ט'ן' כ'כ'י'ן' : (ה) ואת
 מאמר מרדכי אסתר עשה (איט' ט') - והיא לשון

ונחמיה (נ'מ'י'ה)
 - (כ'י')

נקבה . י' אלה וכו' . כ' עשרים יום כצאת יצאנו יצאנו
 צונונונו כמשה יצאנו - בעלה דשא (י' ב') - דוח (י' ב')
 למוען ספות הרוה (רבינו) - בעל הדקדוק (י' ב')
 י' יצאנו (י' ב') עשרים ימים כהן ה' א' (ו) ראוי
 להיות בשן שכל - לכן י' א' - שהוא הכסיל זכאי
 הנהו' י' יצאנו כ' א' א' א' א' - י' י' י' י' י'
 כמו גדולים כ' י' י' - עשיר ברשים ימושול (י' ב')
 (י' ב') אמר בתחלה יש בסיג י' א' י' א' י' א' - כמו
 שפרשת (י' א') - לפרקים מעטים י' א' א' י' א' י'
 י' א' י' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 ואז א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 או א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 ויחפדו (י' א') - וכיך גדר בניהו החכמים י' א' א'
 י' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 אל הסוכן הזה (י' א') : (י' א') מפעלי הכפל א' ק'
 והוא כפל י' א' א' - נחשת קלל (י' א') - וגברתי א'
 בית יהודה (י' ב') - אלהים ד' חלי (י' א') - אנשי
 חיל (י' א') - וכשר הדבר (י' א') - לעון חוד'
 כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 (י' א') א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

זכאיה (חזקת ז') , זכאיה שפ סא השיש זכר ושא הינה זכר :
 (יד) כי מי יודע מה טוב לאדם (אסא) : (טו) וזר
 לבדו לנ' . שכי' סאלו תזעגו ושי' ל' ין יאן - אל תחד כבודי
 (דכס') , ג'כ' שכי' סאלו תמו : (טז) ואילו האחד
 שיפול (אסא) - דינו לבקר משפט (יח' כ') : (יז)
 בא בלא סמיכות דבור בלשון רבים , ה' סאלו אזכי' אסאל
 אז תסוק אל השפ' א' סאלו הכ' קא' , וקא' הסיכ' קא' סאלו
 הסיכ' כ' אזכי' ה' - ובסמיכה , ה' קסאלו הסיכ' -
 ובטח בה' אעריו (יא' י') סיכ' הכ' - ושומר תורה
 אערהו (שפ' ב') - עיניהו , ישינה' ס' חכמה' (אזכ' ז') -
 ידהו (אזכ' ג') - גבורהו , יג' אזכ' (נחש' ע') - בהתפללו
 בעד רעהו (אזכ' י') - כי נוכח עינה' דרכי איש (סאל' ה')
 יא' ח' ש' ינה' ז' - הנה עין ה' אל ידעיו (תפי' ז') -
 כן מגן כל גבור , ה' יג' אזכ' כי יג' כל גבר שפ' -
 נהפך העולם , ה' קסאלו סאלו חכ' (שפ' קז' ס' קס' ז')
 נחפך הסאלו ה' כל הכת' קוס' זכרהו אזכ' זכרהו סאלו
 ג'כ' קז' - ביד רעהו העדולמי (כ' אסא) - בין רעו
 ש' זכ' (יח' ז') - ורעהו , סאלו רעהו (דכס' י') - שיו ,
 אל שין נחיש (חכמה' כ') - ואת שידו , זכ' זכ' (ש' ז')
 ש' אל סאלו סאלו סאלו סאלו סאלו סאלו סאלו סאלו סאלו
 אליו (ש' אזכ' י') - ואשרך ארכ' , זכ' ה' קז' י'

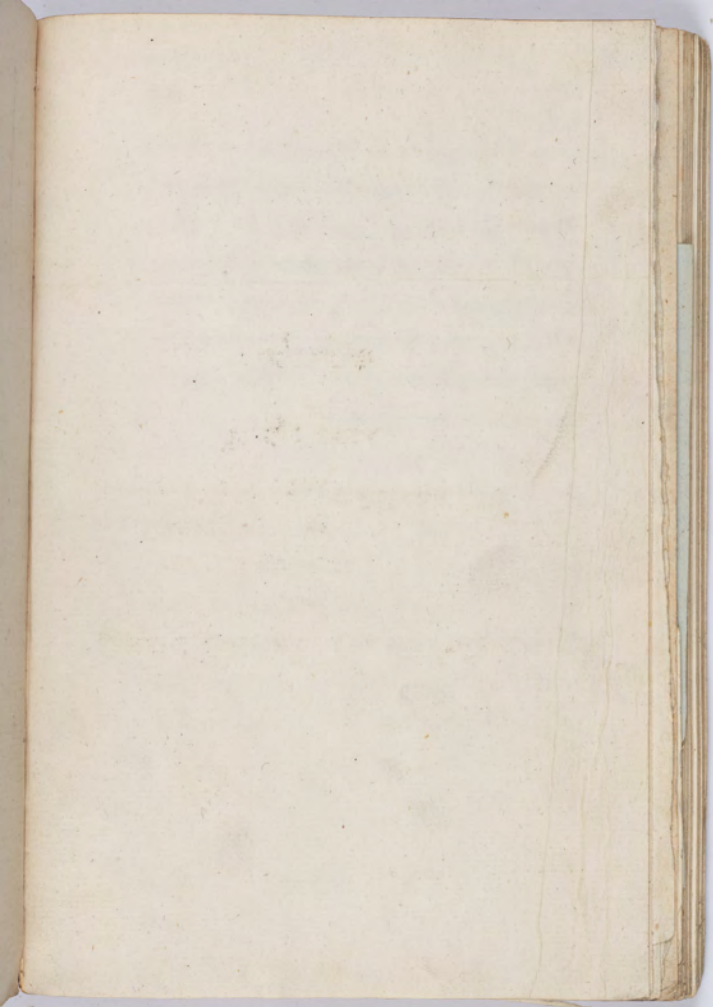
הנעץ מַפְזִיךְ. זָבַל זֵין בֵּן עֲלֵמָה שְׂמִיךְ וְהַמְרִיעֵיךְ שְׂמִימָה אֲשֶׁכִי
אֶתְכַסֶּה בָּהֶן אֲבִי הַיָּמִים שְׂמִיךְ הַיָּמִים כְּתוּבָה בִּי. שִׁמְרֵיךְ מִסּוּס
יֵשׁ אֵל יָמֵי שֶׁמֶךְ הָיָה יָעַם וְהַכְּלֵם - עֲזָאן בְּעֵינַיִם הֵן הַקְּבִיעֵם.
בְּדַמּוֹת הַלּוּבָן. הַחֵינְיָה שְׂמִיךְ אֶשְׂאֵה יָבֵל הַקְּבִיעֵם מִן הַלֵּבָן
אֶפֶי שְׂמִימָה אֲזוּר - חוֹר כְּרֶפֶס וְתַכְלֵת (יִסְטֵי י) - וְאַדְרֵגִים
חוֹרֵי (יִשְׂוִי יֵשׁ) - סְלֵי חוֹרֵי (יִשְׂוִי י) - בַּל יִתְעַצֵּב לִפְנֵי
חֲשׂוּכִים (יִשְׂוִי כָּב) - וְנִשְׁתַּחֲוֵי מִיָּם (יִשְׂוִי יֵשׁ) - לְשׁוֹנֵם בְּצִמְצָא
נִשְׁתַּחֲוֵי (שֵׁם יֵשׁ) וְהוּא אֲזוּר אֲזוּר וְכִי נִשְׁתַּחֲוֵי אֶדְרֵגִים (יִשְׂוִי יֵשׁ);
(יח) שֶׁהַיָּבֵל עַל שְׁנַיִם. הֵן הַיָּסֵבֵר אֶזְרִי - רַחֲמֵי כֶּסֶף
הַיָּתֵב דִּשְׁן יִתְעַצֵּב דְּכָב וְכָבֵב - סוֹד הַגְּלָגָלִים (סִי כֶּסֶף יֵשׁ)
הֵן הַיָּבֵל מִתֵּן מִיָּה - גֵּם מִיָּם. הֵן הַיָּבֵל אֶזְרִי וְהֵן הַיָּבֵל אֶשְׂבֵּעַ
חֲבִיטָה הַסֶּבֶע הֵן אֶשְׂבֵּעַ מִן חֲתִיב וְהַחֲבִיט כֹּהֵל דֶּס שֶׁכֵּן
כִּיִּךְ בְּעַן שְׂמֵעַ הֵן אֶשְׂבֵּעַ אֲזוּר אֶשְׂבֵּעַ אֶשְׂבֵּעַ אֶשְׂבֵּעַ אֶשְׂבֵּעַ
אֲבִי שְׂמֵעַ מִיָּה כְּנִגְזָה יִשְׂמֵעַ - וְאַתָּה כֵּל לִחוֹתִיב (יִתְעַזֵּר)
כֹּה - מַעֲקֵשׁ דְּרָבִיבִים (יִשְׂוִי כָּב) הֵן כֶּסֶף שֶׁכֵּן שֶׁכֵּן כֶּסֶף -
יִפּוֹל בְּאַחַת (שֵׁם) אֲזוּר אֶשְׂבֵּעַ תִּתֵּן יִתְעַזֵּר יִתְעַזֵּר רִכְבֵּס זָאָן יִתְעַזֵּר
רִכְבֵּס כֵּן הוּא תִּתֵּן הַיָּסֵבֵר יֵשׁ יִתְעַזֵּר קִיָּחֵט. וְכֵן יֵשׁ
יִתְעַזֵּר רִכְבֵּס מִיָּה הוּא וְהוּא יִתְעַזֵּר יִתְעַזֵּר וְכֵן יִתְעַזֵּר כֹּהֵל
צְהָרִים. הֵן שֶׁכֵּן אֶזְרִי אֶזְרִי אֶזְרִי אֶזְרִי אֶזְרִי אֶזְרִי הוּא
וְהַיָּסֵבֵר - חוֹרֵת לִידִים. אֶזְרִי שֶׁכֵּן יִתְעַזֵּר - הַמְקַרְדָּה
בְּמִים עֲלִיּוֹתָיו (יִתְעַזֵּר יֵשׁ) שֶׁכֵּן אֶזְרִי - הַמָּה קְרוֹחוֹ (עִיִּי ז) -

הדאשון מתוך יס) דכס) להורות על ה תירוצו ודקור יתכן בג
 כי ז' אחר ה תירוצו כי אם תפאר דהא ויהי להיות גם התפאר
 דהא - לאיש העשיר (ע"ג חמ"ג תל"ג איה על ה תירוצו
 כה"ג, להו"א תל"ג) : (נ) על שני המרושים, יתק"ג דס"ט
 (ז) ראה רח בני (פ"ל) כ"ג) - וכל העם דואים את הקולות
 (א"א) : (ח) דור הולך ודור בא (א"א) : (ט) ערלי
 חלשת התרועעי (תל"ט) - שישי ושמי בת אדום יושבת
 בארץ עון (ל"ב) ג' דס"ג יתבר פליק ס"ט כ"ג ת"ב -
 וייטב לבו (י"ט) - וייטב לבך ין - המה מטיבים את לבם
 (א"פ) - ולא תקרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם (פ"ר)
 (י) פישתיו למעלה (י"ג) - כי עלה השחר (כ"ט) א"ג)
 אז יבקע בשחר אורך (י"ט) - עשורח אני ונאוד (ל"כ) :
פ (יא) משרת משה מבחוריו (ק"כ) : (ב) הגדה
 לא יטם ולא ישן (תל"ט) ויהי להו"א התפילה א"ג
 לפי שיתפילה : (ג) ולא קם ולא זע ממנו (י"ט) א"ג
 תל"ט - הכסלים והצלעות יא (ג"ג) ה"ט : (ד) דל"ט
 פניו מי פתח (ל"ג) - טוב שפל רוח (פ"ג) - וכל הנשים
 יתנו יקר לבעליהן (י"ט) ת"ג : (ה) ויו יראו ו
 דבני אביס כ"ג א"ג גם אגלה יה"ג (ל"ג) ה"ג א"ג א"ג
 א"ג נכ"ל א"ג א"ג ת"ג א"ג א"ג א"ג א"ג א"ג -
 כפל הפא והלמד, ע" חת"ג - תראו חת"ג (א"ג) - עלתה

בהגות . קהלת . פסים

נפח (כז"ל) - והענין השיבה . אלהי לפני כסיה - הוא האבד
באזכר הוצר - ששיבתו אחד הדאגש והזקן . אחר . ש"כא ה"ש
ואתן יתפיל גב שפוחת לתלפ - המבושים שימשיכו למטה
כיס שפ הפ' - כי החי' במקום עין . עני' שגב . כ"ז ש'
. אלא י"ש דק ש"ג"ש (י"ז) - ולא אבא (ר"ז) -
ואגם תפצירנה . ה' לתפיל - אמיטון) ה"א ע"ל
לתפיל - ואשמו אומר) ה"א לתפיל - דקדוק עניות ,
אלא לתפיל וה"א ע"ל ע"ל - ועלמון (כ"ז) - אבשני
- אבישי) - אבנר) -
אבינר) - יתר) - ויתרו) -
וינאץ בזעם אפו (י"ז) - והיה דשן ושמן (י"ז) -
שקדו ושמדו (י"ז) - שוא שקד שומר (ת"א) - נמר
שוקד (י"ז) - והתאחר כמנהג כל סמך ושין . ה' הת'
התפל יתאחר לפי . הם כי"ז ד"א י"ש ד"א התפל
כו . יסת"ל (י"ז) - משתולל (י"ז) - קים דברי הפורים
(י"ז) - והאמצע יוד , ה' ג"ל אבא - שבתם וקמתם (י"ז)
(י"ז) קים י"ן ד"ע כן - ובנת לרעי (ת"א) - דוני שב
שבות . (י"ז) - אקדח (י"ז) - והאזניחו (י"ז) - ויש
עולם קצוץ . אלת ל' קצוב , זז"ז נ"ז וכו"ל ע"ל תפיל יתיב :
(ו) עשה הרתוק (יח"ג) - מלת יחק עדהו כתוב , כתב
יחק י"ז יתק - ותמוץ אגת גלגלתו (ש"כ) -

וירצוני (ש"ס"ט) - נכונו ללצים שפטים (ש"א"י) -
 (ח) כמשקל זקב וירכי זקנים כי הקליט - והשן הי"ח ש"ס
 י"ח ק"ח ק"ח - ויעל עשנו כעשן הכסף (ש"א"י) - קלב
 ש"ס"ט (ש"א"י) : (ט) עוד טומאתו בו (ש"ב"י) - וידבר
 שלש אלפי משל (ש"א"י) : (י) ואינו אצלנו, כל הסכ
 ת"ש נ"ב : (יא) תורת האדם, י"א תוסכ"י : (יב)
 השמרו לכם עלות בהר (ש"א"י) - להט החרב (ש"א"י)
 כמו קריאה, כל אומר י"ח ק"ח -

חלק חמישי

גדולת מרדכי

כולל באור לפי הרב אהרן עזרא
ע"י

מגלת אסתר

מאת:

זלמן בן-אבטטליב ׀ כוכב טוב שטערן בקהל ציון רעכניטץ

Fragment of text from the adjacent page, including characters like '707', '708', '709', '710', '711', '712', '713', '714', '715', '716', '717', '718', '719', '720', '721', '722', '723', '724', '725', '726', '727', '728', '729', '730', '731', '732', '733', '734', '735', '736', '737', '738', '739', '740', '741', '742', '743', '744', '745', '746', '747', '748', '749', '750', '751', '752', '753', '754', '755', '756', '757', '758', '759', '760', '761', '762', '763', '764', '765', '766', '767', '768', '769', '770', '771', '772', '773', '774', '775', '776', '777', '778', '779', '780', '781', '782', '783', '784', '785', '786', '787', '788', '789', '790', '791', '792', '793', '794', '795', '796', '797', '798', '799', '800', '801', '802', '803', '804', '805', '806', '807', '808', '809', '810', '811', '812', '813', '814', '815', '816', '817', '818', '819', '820', '821', '822', '823', '824', '825', '826', '827', '828', '829', '830', '831', '832', '833', '834', '835', '836', '837', '838', '839', '840', '841', '842', '843', '844', '845', '846', '847', '848', '849', '850', '851', '852', '853', '854', '855', '856', '857', '858', '859', '860', '861', '862', '863', '864', '865', '866', '867', '868', '869', '870', '871', '872', '873', '874', '875', '876', '877', '878', '879', '880', '881', '882', '883', '884', '885', '886', '887', '888', '889', '890', '891', '892', '893', '894', '895', '896', '897', '898', '899', '900', '901', '902', '903', '904', '905', '906', '907', '908', '909', '910', '911', '912', '913', '914', '915', '916', '917', '918', '919', '920', '921', '922', '923', '924', '925', '926', '927', '928', '929', '930', '931', '932', '933', '934', '935', '936', '937', '938', '939', '940', '941', '942', '943', '944', '945', '946', '947', '948', '949', '950', '951', '952', '953', '954', '955', '956', '957', '958', '959', '960', '961', '962', '963', '964', '965', '966', '967', '968', '969', '970', '971', '972', '973', '974', '975', '976', '977', '978', '979', '980', '981', '982', '983', '984', '985', '986', '987', '988', '989', '990', '991', '992', '993', '994', '995', '996', '997', '998', '999', '1000'.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines across the page.

כתנת (גדולת מרדכי) פס'ם

מגלת אסתר

פיר פל הראב"ע ע"י יתד וב"ת ויתד וב"ת ויתד ותבועה כדלת וכן בקור
 לשם אל יאתה כל גדולה מאד הוא נעלה על כל תהלה
 לאברהם בנו מאיר יצו עוז אשר הואיל לפרש המגלה

נאם אברהם הספרדי וכו': ממקום אחר יריב אוריב
 מה ש'נאמר אין • דוח והצלה ישועה יהוה יס מחקו אחר
 (ד' יד) הוא זכר השם ר'ע' ר'עו יא' פ'ע' יא' ה' פ'ע' ה' ו'ו' פ'ע' א'
 ו'ו' ה' פ'ע' ה' שואה כ'נ'ן י'ע'ע' כ'פ'ו • או ש'ע' ח'ו'ל ק'ב'ל' פ' ס'ה
 ש'ה'ו' י'ע'ו'ע' ש'ל ש'ו'א'ע' ו'ו'ן ש'ו'א'ע' י'ע'ו'ע' י'ק'ל' א'י'נ'נ'ו' נ'כ'ן כ'י' א'ו' נ'ע'י'ו'
 כ'ן ק'י'נ'י'ו' י'ע'ל' כ'י'ע' מ'ע'ו'ן ו'ה'ו'א' ש'ע' ה'י'ב' נ'ש' א'כ'ו' י'ס'ו'נ'י' א'ה'י'
 י'ע'ע' י'ע'פ'י'ע' א'ל' כ'ו' כ'י' י'ס'ו'נ'י' א'ק' ה'ו'ו' א'ה'י' י'ע'ע' כ'י'ו' ש'א'ן
 י'ס'ו'נ'י' י'ס'ו'נ'י' (י'ת'ו'ס' צ'ו'ו' ע') י'ס'ו'ן י'ת'י' ה'י'י'ת' ל'נ'י' י'ע'ע' א'ן א'ן) —
 מה טעם למלת אחר • א"כ מקום הו"ו כ'נ'י' א"כ • א"כ נ'ו'ה' לו
 אחר א"ה'ו' ת'י'ד' א'ה'ו'י'ע' • וכן כ'ת'ב' ה'י'ב' כ'פ' ו'י'צ'ו' (כ'י'נ'א' ש'כ'ח'ו')
 • ופ'ל' ה'פ'ע'ט' ל'ו' י'ת'ב'ן א'ה'ו'ר' ו'י'פ'ע'ע' כ'י'ו' ו'ו'ל' ת'פ'ע'ע' כ'י'נ'י'ר'י' (ז'
 כ'י' ל'א' ו'י'צ'ו'ע' ק'י'נ'י'ו' ש'נ'י'ב'ו' ה'א'כ' י'ע'ע' • ו'ו'ל' א'י'ע'ט' א'כ'ן ל'ר'ע'
 י'ע'ע'ע' א'ח'ר' נ'א'ס'ת'ר' (ז' כ'י' א'י'נ'נ'ו' כ'ו'ל' א'ל' ה'א'כ' ו'ו'ל'ו' א'ח'ר' א'כ'ר' א'כ'ר' —
 ו'י'ש'ל'ח' ס'פ'ר'י'ם • א'נ'ד'ת' ה'ו'ו' א'ש' ו'י'צ'ו' ו'ה' ש'ע'ע' ו'י'ת'ב'ו' י'ר'ר'ט'
 ו'ש'ל'ח' ס'פ'ר'י'ע' (א'י'ן'ל' א'כ'ו'ן) ו'כ'י'ש' ש'ע' • ו'י'ת'ב'ו' י'ר'ר'ט' • א'כ'ר'ו'ו'
 ו'ה'ס'פ'ר'י'ע' א'ש'י' ש'ל' ה'ו'ו' ה'א'ת'ע' ל'ן ס'ת'ש'א'ן (נ'א'כ'ר'י'ע'ט') • ה'י'ג'ל'ה' א'כ'ת'ב' —
 א'ל'ד'ו'י'ם ב'ר'ג' א'ע'ש'י'מ'א' • ה'ו'ו' א'ש' א'ה'ל' א'כ'ר' ה'כ'ת'ו'י'ע' א'י'ת'ר' א'ת'ר'.

ויהי עתה ויהי פה ה' השטן והאגרת האין תמוצ כולו נכחה
 והיחידים הפכה העכרה ובינו אמתשלתי כתב באש ויהי
 שמו השטן עברי תין כי לא היתה התחלה יאמר ית כולו
 יאך אהלוש עלי שיעלו הנהגות וזמן היות ס"ב כתב
 כי סוף ין אותך נשטן כי ברשותי האבי ובעבור האגרת
 שנכתבה או החיין ככורל ועדו וטעם ברש מרוש ואמתשלתי
 יאך פסס (עמוד י"ח) ולא ערק הסט לאו הו' יאך אחר
 הו' כתוב ברש הוא מרוש הוא אמתשלתי כולו האין ס"ב -
 במגלה הזאת בשר תחלה הרבנים יצאו ג"כ והיו כ"ל
 היח"ב בס' יהושע שואו והיו יצאו תחלה הרבנים ויהי
 כרשית הסבדים - אגרים הוא אגרותם (נה"א י"א) -
 ויתכן שהיו במלכו פוס' י"ל היבחר לר"א של הרב בזה העין
 שהיו נבחרים ולא ידעתי בזה נבחרים עברו לשע יבחר
 הרב הוא גם הוא לא היות יוסף של עברו (ב) וככה כתוב
 במגלה א"ל (י"ב) וכל ישיבה עיניו אפירות - על"ב שנת
 שלש למלכו אפי' שלש שנה יתע' השנה ג' אלו - כ"ל
 לאדם הרבה (נה"א כ"ט) - כתוב בס' דניאל (ח' ב') ואת
 בשן הבורה אשר באשפ' היחיד - הוא שם נדוניה אשור
 היות ששן הבורה נקרא הארון אשר הו' בשרי אשפ' וזשן בלו
 הבורה בורה הוא עיר נקבה אשר אשפ' ויחידה בירוש
 עיר כ"ל בפי עתה א' פסוק א' כל ויחידה בל' (י"ב י"ח) ויהי
 י"א כי יחידה שפ' שמוג' א"כ יאך הוא אהלוש שפ' ושפ' ויהי
 ומה יחידה שפ' שמוג' א"כ יאך הוא אהלוש שפ' ושפ' ויהי
 ושלש תראה בייחוד נקרא (אשפ' עיר הארץ) וכתב
 ויהי יחידה אפי' אהלוש רבא (עמוד ה') ושמו ואת בשן

אוצר יהי הדרה האלו. בני דנינו הו' אביבית מבו עמי יט
 מיט קצוה ליוני דמי קצוה יתקן מיט אחרי מיר שבו ונמלו צוט
 מטסט מילק ואריאלי ע"ל: (ט) והנבואה עודד הנביא. (דה"ט)
 טו' ה' הנביא נבואה טו' - אחר גנזי המלך. (פס' ו') -
 ובגנזי ברומים (חזקיהו כ"ג) - הספרים נכתבו בג' ית' א' י"ב;
 (יב) שתי מלות. ואניניט מלי. פני יתקן כ"ל ק"ס ונניט וילא
 אלתרפניט וזוהו כי הו' שתי מילא ונניט מלי פני יתקן
 אנקוב מלי אלוהי מל פניט - חסר תיו השרש. והו' ית' טו'
 רכ"א - פחה בה"א. ה' אפסר פחה - פחת יהודה. (חג' א')
 נחלפס ה"א ית' כס"ב כ"ג - להיות פחם בארץ יהודה.
 נמי' א') - עובר בשוק אצל פחה, ט"ס וצ"א זכר בשוק אצל
 פנה נמל' א' ית' וילא וילא פניט - והמ"ם ס' רבים, ה' וילא חס"ט
 וזוהו וילא וילא וילא וילא כ"ג כ"ג א"ב ונניט וילא נמל' א' ט'
 (יג) נשאל נשאל דוד. (ל"א ב') : (יד) כמון נוסחא. זכ"ס
 א"ס א"ב ה"ס חס"ט וילא וילא וילא וילא - ועתדה
 בשדה לך. (י"א ב') : (טו) נבוכים הם בארץ נמל' א')
 ד (זא) היא עלם המדינה. נמל' א"א ב') : (ח) הכבר הדגש
 הנוסף. דנין דמל' נמל' ב' כ"ב חס"ט וילא וילא ית' וילא
 וצ"א שני וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא
 כ"ג וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא
 מים. (י"א ב') - אשד יולד לו. (י"א ב') - אצוק
 שלא נקרא שם פועלו. דנין דמל' א' - יש בדברי יחיד נמל' א'
 ה' ט' וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא
 וילא וילא - כי חקן היה. ה' חס"ט וילא וילא וילא וילא וילא
 וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא
 וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא
 וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא
 וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא וילא

השאלה. איש מאשר שכל יום יום יתקן גידוהו ויבא אל יום יום
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום

ד (ה) מזה המלך שמזה. (כאשר) - והטעם מזה נפשו. וזהו
 שם המלך מזה המלך והנה הפסל יבא אל יום יום ויבא אל יום יום
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום

ו (א) בדרש שנת מלכו של עולם. (יגה טו ב) איך דב תחוש
 נבזה שנת יום של שואב - שמא ענוש הוא על דבר שנדר.
 שם המלך שם איך יבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום

ז (א) ומה נכבד טעם תנתן לי. הן כי הנתן יוסבט על נפשו.
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום
 ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום ויבא אל יום יום

ועל
 שם המלך

דינות יבנה הלך - מזה שאמרו רז"ל. (נחמן ז"ל) וזהו גידור אבילות
 יוסר נחמן, ואלו המוסר או כן יוסר וזו וס תימולט או יוסר
 דכל הילת תרע ותירע ותירע, ככלי האלף האחרונים יתן אל זה
 ואלו יוסר כי האלף (הוא אפי אלאו דוס ז"ל דיניש תרע ותירע תרע)
 הכוס, ויחוס, ויחוס ? וזו אנה ניליה אנת' כיון אפנה כל
 האלף האחרונים הוא חובר איה אס תרעוס כל כלי אנת' האלף וזה
 אפנה יוסר ואלו ככלי האלף הוא ספך אפניוס הוא דיניש הו
 האלף תרע יתעלם יוסר ואלן תרע אפ"ו וזו א' דיוס איוסל א' איוסל
 הו יוסר אפני יתעלם איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל

כ (נא) עני כל אלוד ישובו. (תהאיש) : (ב) כי הי' לדהם
 עדים בשושן. (הוא אלו א') : (ד) הולך וגדול. (הוא אלו א')
 ז' א' איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל
 איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל
 איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל

אפני איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל
 איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל
 איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל
 איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל
 איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל

איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל
 איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל
 איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל
 איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל
 איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל

איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל
 איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל
 איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל
 איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל
 איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל

איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל
 איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל
 איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל
 איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל
 איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל איוסל

ש. אף גב הוזהר בקרא בירושלם כיון ונפלו הכתובים אל העיר
 (נה"ל פ' ב') - ובא לשון יחיד. לוי וקנני - בנות צעודה
 (כנ"ל) והי' המלך (שמואל) המלך ב' אהרן: (כד) לחסדון
 מ"ם הכפל. ש' המס: (כה) פירוש על כן השני. שכתוב חס"י
 אחר וזוהי נתיב איסה ביינו ש"ב שאל הנתיב ירדתי האגרת וזוהי
 שישב וזוהי חכמת חכמה והיסב הנתיב כיון ונפלו וכו': (כז) אגד
 בקיץ לחמדה מאכלה (ש"ל ו'): (כח) חכמינו ז"ל נאיה כ"ה
 ש"ל וכו' רבינו ז' היה קל מאלו מור וז"ל אפי' היה אהרן
 נאמר שישב לו נתיב כיון ונתיב אהרן שזכיר אהרן אחר
 אף ואלו יעבור ויסב יתפלו פסוק אחר ואלו שאלו חז"ל וזע"ה ש"ל -
 לקיים עליהם. (ש"ל): (כח) יחדו יסופו (ש"ל סו) - מהשנים.
 נש"ו - כי תמצא בעלומי הלמד. כי ש"ל יה נתיב ג"כ הנפי
 א"ל נתיב שאלו. אפי' כיון ס"ל ת"ן ה' אהרן (נתיב ש"ל) אפי' נפ"ו
 ונפי' ונתיב יש יה אפי' ש"ל אפי' ש"ל - כי נטשוהו. ש"ל
 הכריח אסתר אכתוב: (כט) ואם יתקפו אחד. (נתיב):
 (ל) שעזבו מצות פורים. כ"ל אפי' ינה - ומאמר אסתר קיים
 רברי הפורים, דס"ק כס"ק א"ל -

(לא) שחכמינו ז"ל קבעו יום
 התענית יום הפחד ב"ה לחדש, אפי' נתיב ואלו שפי' ס"ל
 ידרתי וסתי - כי הנביא לא צום, אפי' אפי' אפי' נתיב
 אהרן - במקומו. (דס וכו'): (לב) בפתחות הבית,
 היה דס"ב והוא יורה ש' ה"ה העשר כי הוא נתיב ודס"ב
 ד"ל ש' ה"ה - מדרש עדו (נה"ל פ' זכרתי הנביא ס"ב) -
 וספרי שלמדה, כ"ל יהי יורה ואלו וירדתי (נתיב) -

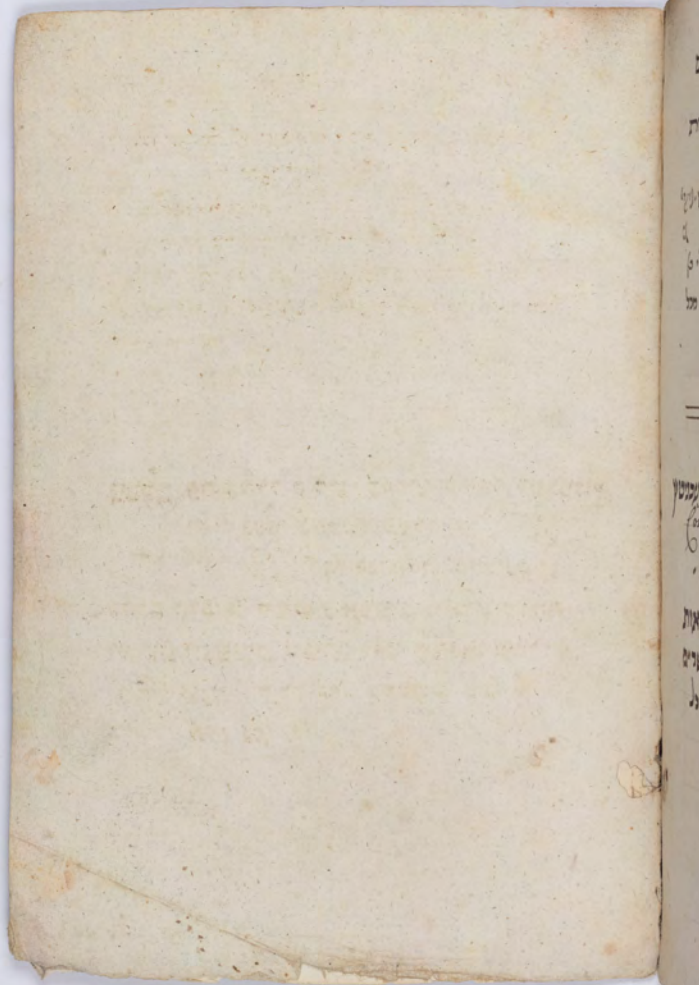
למלכי ישראל. שיהו ענין דס' יאכיש אין אתג - מלחמות
 ה' (ג' יב' י"ג) - וספר הישר. ניהו (:
 (ב) את כל תוקף) - כי לא פורש. (י"ג)
 (ג) נאחד בחשבון. כ"ג י"ג י"ג דס' ש"ג) :
 (ד) לרצות הכל. ע"כ כתב א"ג - עהם כעבדיו. וז"ל ס' כ'
 דבר א"ג ש"ג ו' י"ג י"ג - והאיש משה עניו מאד מכל
 אדם. (ג' י"ג) :

נשלם פה בחדר הורתי. בקרתה קדישא דעבניטן
 י"ג נפלך קאמטרי פערדעאי. (Com.)

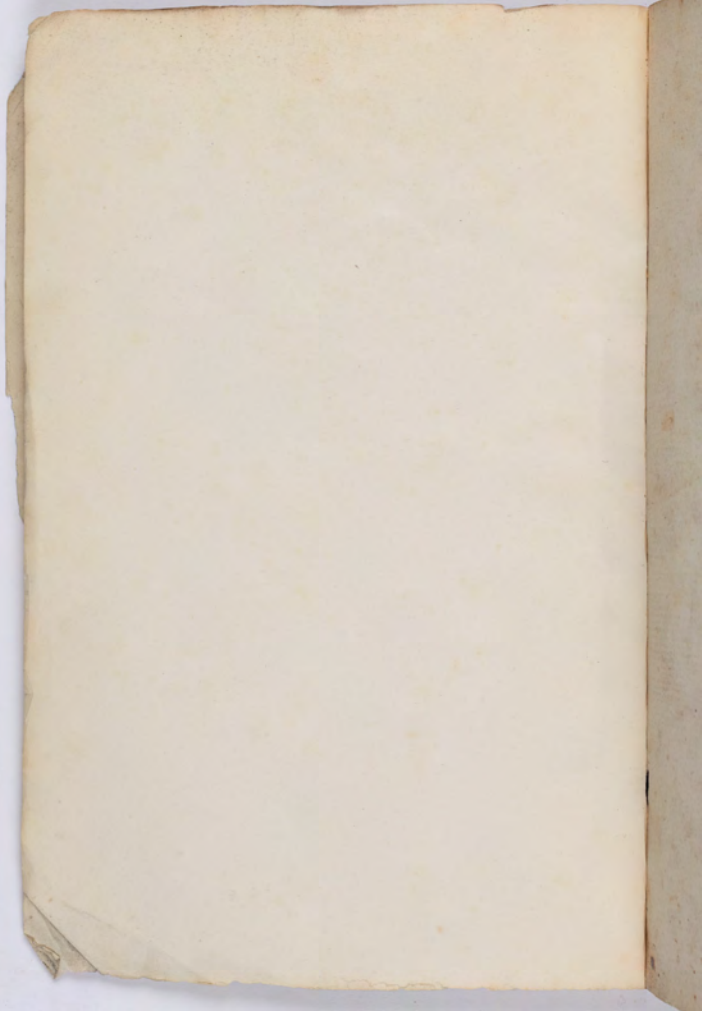
Cäthariferrei אגז בהונזארן המדינה.

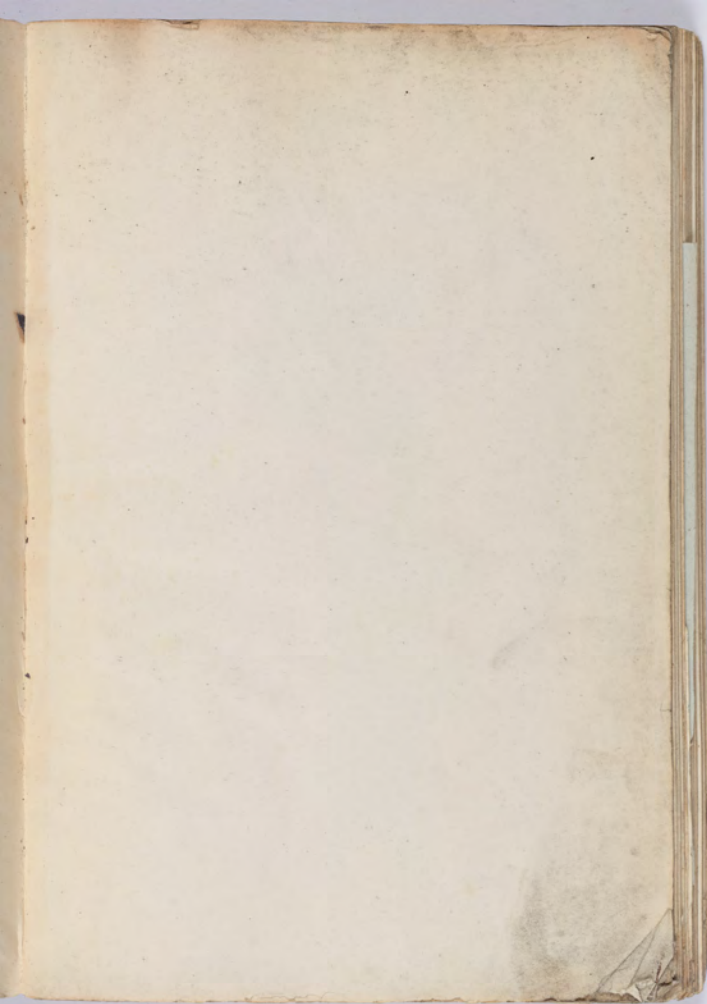
בחדש הרביעי חמשת אלפים וחמש מאות
 ושתים ותשעים ליצירה. לפי מלאת ל' עשרים
 וחמש שנה. תורה לאל המפיע טובו לכל
 בריותיו אמן נ"מ.

G. Professor
Gullerstrasse

KOTENOT PASSIM

Y.U.
MS.
1380

MONTEFIORE
MS.

51

No. 389
LIBRARY

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text in Hebrew script on the left margin of the page. The text is partially obscured by the color chart and ruler.

כס"מ

מזל כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

כס"מ

datacolor

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19